

www.turkishstudies.net/turkishstudies

Turkish Studies

eISSN: 1308-2140

Research Article / Araştırma Makalesi

ANKARA SCIENCE
UNIVERSITY

America's Entry Into World War I Through The Zimmermann Telegram, Deciphered By Codebreakers In "Room 40" Of The British Intelligence Unit

Amerika'nın İngiltere İstihbarat Birimindeki "40 Numaralı Oda" Kod Kırıcılarının Çözümlediği Zimmermann Telgrafı ile Birinci Dünya Savaşı'na Girişi

Songül Alşan*

Abstract: World War I is crucial from two perspectives. Firstly, it determined the global political, social, and economic balance; secondly, it demonstrated the impact of industry, technology, and intelligence on warfare techniques. Room 40, established as an intelligence unit, and its activities are noteworthy for their representation of both these aspects. Technological superiority, in particular, influences the course of wars, and victories further strengthen powerful states, showcasing their ability to reshape world history and the map. This study examines the intelligence and technological units of the time, their impact, and the stages that triggered entry into the war. The example of Room 40, with its structure demonstrating the intelligence systems, technological level, and spheres of influence of the era, shows both the intelligence work of Great Britain and its influence as one of the reasons for the United States' entry into the war. The Zimmermann Telegram, sent by Germany to Mexico, is another significant example of intelligence, technological superiority, social engineering, and intelligence sharing during this war. Officially triggering America's entry into the war, this telegram also serves as a unique example of the revelation of secret British intelligence operations, the management of public perception, and the support for war. This study examines the partnership between Britain and America in intelligence gathering, the intelligence fields and technologies of the time, the mutual rules and regulations, how these were bent, and the impact of intelligence on the public. The research methodology primarily involved obtaining original documents from the National Archives of America (NSA) containing the telegram and its decryption, followed by a review of existing works and documents on the subject. This study, which addresses a topic largely overlooked in Turkey and deserves academic enrichment, will make a significant contribution to Turkish literary life.

Keywords: History, World War I, Zimmermann Telegram, Intelligence, Room 40

Öz: Birinci Dünya Savaşı iki açıdan çok önemlidir. Birincisi dünya siyasi, sosyal ve ekonomik dengelerinin belirlenmesi ikincisi ise sanayi, teknoloji ve istihbaratın savaş teknikleri üzerindeki etkileridir. İstihbarat birimi olarak kurulan 40 numaralı oda ve faaliyetleri bu açılardan bakıldığında iki alanı da temsil eden yapısı ile dikkat çekmektedir. Özellikle teknolojik üstünlük savaşların seyrini etkilerden alınan galibiyetler ile güçlü

* Asst. Prof. Dr., Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Arts and Sciences, Department of History
Dr. Öğr. Üyesi, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü
ORCID <https://orcid.org/0000-0001-7423-5046>
songulalsan@gmail.com

Cite as/ Atıf: Alşan, S. (2026). America's entry into World War I through the zimmermann telegram, deciphered by codebreakers in "room 40" of the British intelligence unit / Amerika'nın İngiltere istihbarat birimindeki "40 numaralı oda" kod kırıcılarının çözümlediği zimmermann telgrafı ile Birinci Dünya Savaşı'na girişi. *Turkish Studies*, 21(Ö1), 143-190. [Special Issue Dedicated to Prof. Dr. Mahmut Özer]. Ankara Bilim University Publications. <https://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.90571>

Received/Geliş: 15 April/Nisan 2026

Accepted/Kabul: 15 September/Eylül 2026

Published/Yayın: 20 September/Eylül 2026

Checked by plagiarism software

devletler daha da güçlenmekte ve dünya tarihini dünya haritasını değiştirme gücünü sergilemektedir. Çalışmada dönemin istihbarat teknolojik birimler ekseninde, bu birimlerin etkisi ve savaşa girişi tetikleme aşamaları paylaşılmıştır. 40 numaralı oda örneği dönemin istihbarat sistemlerini, teknolojik düzeyini ve etki alanlarını kanıtlayan yapısı ile İngiltere'nin istihbarat çalışmalarını gösterdiği gibi Amerika Birleşik Devletleri'nin savaşa giriş nedenlerinden biri olarak etkisini de göstermektedir. Almanya tarafından Meksika'ya gönderilen Zimmermann Telgrafı ise bu savaş sürecindeki, istihbarat, teknolojik üstünlük, toplum mühendisliği ve istihbarat paylaşımının önemli örneklerinden biri olmuştur. Resmi olarak Amerika'nın savaşını tetikleme etkisine sahip olan bu telgraf; bir yandan da İngiltere'nin gizli istihbarat çalışmalarının ifşası, toplum algısını yönetme ve savaş taraftarlığını destekleme açılarından eşsiz bir örnek olmuştur. İstihbarat çalışmalarında İngiltere ve Amerika'nın ortaklığı, dönemin istihbarat alanları ve teknolojisi, karşılıklı kural ve kaideleri, bunların nasıl esnetildiği ve istihbaratın halk üzerindeki etkisi çalışma içerisinde yer almıştır. Araştırma yönteminde öncelikle, Amerika Ulusal Arşivi(NSA)'de telgrafın ve çözümlemesinin orijinal metinleri bulunan vesikalar elde edilerek daha sonra konu üzerine yazılan eserler ile konu doküman incelemeleri ile değerlendirmeye alınmıştır. Türkiye'de üzerinde fazla durulmayan, akademik olarak zenginleştirilmesi gereken bu konunun, Türk yazınsal hayatına kazandırılması önemli bir katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tarih, Birinci Dünya Savaşı, Zimmermann Telgrafı, İstihbarat, 40 Numaralı Oda

Structured Abstract:**Aim**

Wars have been one of the most important arguments for transformation and change in world history. The development of societies, migrations, enrichment, discovery and conquest of new places have been the most visible forms of this change. The superiority between states or societies has been determined by non-combatant practices that utilise the technical, technological, weaponry, and war conditions of the time to their advantage.

In the 20th century's struggles for supremacy, while military superiority played a significant role, the changes in espionage and intelligence activities reached a level that affected the interstate competition for supremacy. World War I also took place under the influence of this change, and intelligence activities played important roles behind the scenes of the hot war. Intelligence work, which included gathering information, producing counter-information, managing war psychology, identifying potential alliances, and learning attack plans, was carried out secretly and meticulously. The principle of secrecy was lifted in situations that affected and contributed to the war, and the method of public disclosure, in a version favourable to the state concerned, was also applied.

The Zimmermann Telegram is one of the best examples of this situation. First, the telegram, discovered within the work of a secret unit acting on behalf of England, was meticulously evaluated and deciphered. Secondly, its secrecy was lifted, considering its potential contribution to England's interests. The telegram was then shared with the American and global public.

The aim of this study is to present this process, to examine how the telegram was evaluated in the fields of diplomacy and intelligence, and to analyse its impact on American public opinion and America's entry into the war.

This topic, which has not been extensively discussed in Turkish academic publications, is explored and shared using relevant archival documents and literary sources.

Method and Findings

The study employed a qualitative research method, including archival and source research. First, the Zimmermann Telegram document was accessed from the archives of the relevant states. Then, the transcripts and conferences of experts who worked on the telegram were identified, and finally, relevant sources were used in the study.

According to the findings, the Zimmermann Telegram reveals the working methods of secret intelligence units, particularly those of England, during the First World War. It once again demonstrates the importance of managing war psychology and monitoring potential alliances. Furthermore, the relationship between America and Germany during World War I was altered through other states. Finally, it served as a unique example of how public opinion can be manipulated with accurate or inaccurate information, regardless of how that information was obtained. The acquisition of the telegram, its sharing with America, and the public's reactions significantly contributed to understanding the arguments of 20th-century warfare.

Conclusion and Recommendations

The Zimmerman Telegram has been a unique example of how a changing and transforming world can be dominated by technological superiority. The potential alliances in warfare can alter the balance of power, a conclusion this event has drawn. The importance of intelligence and social engineering has been proven once again, considering the influence and contribution of public opinion.

Historical examples like the Zimmerman Telegram demonstrate the importance of technological and intelligence investments for states. The subject should be explored and evaluated in Turkish literature with richer resources.

Keywords: History, World War I, Zimmermann Telegram, Intelligence, Room 40

ملخص منظم:

الهدف

لطالما كانت الحروب من أهم دوافع التحول والتغيير في تاريخ العالم. وقد كان تطور المجتمعات، والهجرات، والنثري واكتشاف الأماكن الجديدة وغزوها، من أبرز مظاهر هذا التغيير. أما التفوق بين الدول أو المجتمعات، فقد تحدتته ممارسات غير قتالية تستغل الجوانب الفنية والتكنولوجية والتسليحية وظروف الحرب السائدة في ذلك الوقت لصالحها

وفي صراعات القرن العشرين على السيادة، ورغم الدور الكبير الذي لعبته التفوق العسكري، إلا أن التغييرات في أنشطة التجسس والاستخبارات بلغت مستوى أثر على التنافس بين الدول على السيادة. كما اندلعت الحرب العالمية الأولى تحت تأثير هذا التغيير، ولعبت الأنشطة الاستخباراتية أدواراً مهمة وراء كواليس الحرب الساخنة. فقد نُفذت الأعمال الاستخباراتية — التي شملت جمع المعلومات، وإنتاج المعلومات المضادة، وإدارة نفسية الحرب، وتحديد التحالفات المحتملة، والتعرف على خطط الهجوم سرّاً وبدقة متناهية. وتم رفع مبدأ السرية في المواقف التي أثرت على الحرب وساهمت فيها، كما طُبقت طريقة الكشف العلني، في صيغة موالية للدولة المعنية

تعد برقية زيرمان أحد أفضل الأمثلة على هذه الحالة. أولاً، تم تقييم البرقية وفك شفرتها بدقة، بعد اكتشافها ضمن أعمال وحدة سرية تعمل نيابة عن إنجلترا. ثانياً، رُفعت السرية عنها، نظراً لمساهمتها المحتملة في مصالح إنجلترا. ثم تم إطلاع الرأي العام الأمريكي والعالمي على محتوى البرقية

تهدف هذه الدراسة إلى عرض هذه العملية، ودراسة كيفية تقييم البرقية في مجالي الدبلوماسية والاستخبارات، وتحليل تأثيرها على الرأي العام الأمريكي ودخول الولايات المتحدة في الحرب

يتم استكشاف هذا الموضوع، الذي لم يُناقش على نطاق واسع في المنشورات الأكاديمية التركية، ومشاركته باستخدام الوثائق الأرشيفية والمصادر الأدبية ذات الصلة

المنهج والنتائج

اعتمدت الدراسة منهجاً بحثياً نوعياً، شمل البحث في الأرشيفات والمصادر. أولاً، تم الوصول إلى وثيقة برقية زيرمان من أرشيفات الدول المعنية. ثم تم تحديد النصوص الكاملة والمحاضرات التي ألقاها الخبراء الذين عملوا على البرقية، وأخيراً، تم استخدام المصادر ذات الصلة في الدراسة

وفقاً للنتائج، تكشف برقية زيرمان عن أساليب عمل وحدات الاستخبارات السرية، ولا سيما تلك التابعة لإنجلترا، خلال الحرب العالمية الأولى. وهي تبرهن مرة أخرى على أهمية إدارة الجانب النفسي للحرب ومراقبة التحالفات المحتملة. علاوة على ذلك، تغيرت العلاقة بين أمريكا وألمانيا خلال الحرب العالمية الأولى بفعل تدخل دول أخرى. وأخيراً، شكلت هذه الوثيقة مثلاً فريداً على كيفية التلاعب بالرأي العام باستخدام معلومات دقيقة أو غير دقيقة، بغض النظر عن كيفية الحصول على تلك المعلومات. وقد ساهم الحصول على البرقية، ومشاركتها مع أمريكا، وردود فعل الجمهور بشكل كبير في فهم خلافات الحروب في القرن العشرين

الخلاصة والتوصيات

تُعد برقية زيرمان مثلاً فريداً على كيفية سيطرة التفوق التكنولوجي على عالم متغير ومتطور. يمكن للتحالفات المحتملة في الحروب أن تغير ميزان القوى، وهو استنتاج استخلصه هذا الحدث. وقد ثبتت مرة أخرى أهمية الاستخبارات والهندسة الاجتماعية، بالنظر إلى تأثير الرأي العام ومساهمته

تُظهر الأمثلة التاريخية مثل برقية زيرمان أهمية الاستثمارات التكنولوجية والاستخباراتية للدول. وينبغي استكشاف هذا الموضوع وتقييمه في الأدبيات التركية باستخدام موارد أكثر ثراءً

الكلمات المفتاحية: التاريخ، الحرب العالمية الأولى، برقية زيرمان، الاستخبارات، الغرفة 40

Résumé Structuré:

Objectif

Les guerres ont constitué l'un des principaux moteurs de transformation et de changement dans l'histoire mondiale. Le développement des sociétés, les migrations, l'enrichissement, la découverte et la conquête de nouveaux territoires ont été les manifestations les plus visibles de cette évolution. La supériorité entre États ou sociétés s'est déterminée par des pratiques non militaires qui tiraient parti des avancées techniques, technologiques, de l'armement et des conditions de guerre de l'époque.

Dans les luttes pour la suprématie du XXe siècle, si la supériorité militaire a joué un rôle significatif, les évolutions des activités d'espionnage et de renseignement ont atteint un niveau qui a influencé la concurrence interétatique pour la suprématie. La Première Guerre mondiale s'est également déroulée sous l'influence de cette évolution, et les activités de renseignement ont joué un rôle important dans les coulisses de ce conflit ouvert. Le travail de renseignement, qui comprenait la collecte d'informations, la production de contre-informations, la gestion de la psychologie de guerre, l'identification d'alliances potentielles et la découverte des plans d'attaque, était mené secrètement et méticuleusement. Le principe du secret était levé dans les situations qui affectaient et contribuaient au déroulement de la guerre, et la méthode de divulgation publique, dans une version favorable à l'État concerné, était également appliquée.

Le télégramme Zimmermann est l'un des meilleurs exemples de cette situation. Tout d'abord, ce télégramme, découvert dans le cadre des activités d'une unité secrète agissant pour le compte de l'Angleterre, a été minutieusement évalué et déchiffré. Ensuite, son caractère secret a été levé, compte tenu de sa contribution potentielle aux intérêts de l'Angleterre. Le télégramme a alors été porté à la connaissance du public américain et mondial.

L'objectif de cette étude est de présenter ce processus, d'examiner comment le télégramme a été évalué dans les domaines de la diplomatie et du renseignement, et d'analyser son impact sur l'opinion publique américaine et l'entrée en guerre des États-Unis.

Ce sujet, qui n'a pas fait l'objet de discussions approfondies dans les publications universitaires turques, est exploré et présenté à l'aide de documents d'archives et de sources littéraires pertinents.

Méthode et résultats

L'étude a recouru à une méthode de recherche qualitative, comprenant des recherches d'archives et de sources. Dans un premier temps, le document du télégramme Zimmermann a été consulté dans les archives des États concernés. Ensuite, les transcriptions et les comptes rendus de conférences d'experts ayant travaillé sur ce télégramme ont été identifiés, puis les sources pertinentes ont été utilisées dans le cadre de l'étude.

D'après les résultats, le télégramme Zimmermann révèle les méthodes de travail des services de renseignement secrets, en particulier ceux de l'Angleterre, pendant la Première Guerre mondiale. Il démontre une fois de plus l'importance de gérer la psychologie de la guerre et de surveiller les alliances potentielles. De plus, les relations entre les États-Unis et l'Allemagne pendant la Première Guerre mondiale ont été modifiées par l'intermédiaire d'autres États. Enfin, il a constitué un exemple unique de la manière dont l'opinion publique peut être manipulée à l'aide d'informations exactes ou inexacts, quelle que soit la manière dont ces informations ont été obtenues. L'acquisition du télégramme, son partage avec les États-Unis et les réactions du public ont considérablement contribué à la compréhension des enjeux des conflits armés du XXe siècle.

Conclusion et recommandations

Le télégramme Zimmermann constitue un exemple unique de la manière dont un monde en mutation et en transformation peut être dominé par la supériorité technologique. Les alliances potentielles en temps de guerre peuvent modifier l'équilibre des pouvoirs, conclusion que cet événement a permis de tirer. L'importance du renseignement et de l'ingénierie sociale a été prouvée une fois de plus, compte tenu de l'influence et de la contribution de l'opinion publique.

Des exemples historiques tels que le télégramme Zimmermann démontrent l'importance des investissements technologiques et en matière de renseignement pour les États. Ce sujet devrait être exploré et évalué dans la littérature turque à l'aide de ressources plus riches.

Mots-clés : Histoire, Première Guerre mondiale, Télégramme Zimmermann, Renseignement, Salle

40

Resumen Estructurado:

Objetivo

Las guerras han sido uno de los principales motores de la transformación y el cambio en la historia mundial. El desarrollo de las sociedades, las migraciones, el enriquecimiento, el descubrimiento y la conquista de nuevos territorios han sido las formas más visibles de este cambio. La superioridad entre Estados o

sociedades se ha determinado mediante prácticas no bélicas que aprovechan en su beneficio los avances técnicos y tecnológicos, el armamento y las condiciones bélicas de cada época.

En las luchas por la supremacía del siglo XX, aunque la superioridad militar desempeñó un papel significativo, los cambios en las actividades de espionaje e inteligencia alcanzaron un nivel que afectó a la competencia entre Estados por la supremacía. La Primera Guerra Mundial también se desarrolló bajo la influencia de este cambio, y las actividades de inteligencia desempeñaron un papel importante entre bastidores de la guerra abierta. El trabajo de inteligencia —que incluía la recopilación de información, la elaboración de contrainformación, la gestión de la psicología de guerra, la identificación de posibles alianzas y el conocimiento de los planes de ataque— se llevó a cabo de forma secreta y meticulosa. El principio de confidencialidad se levantaba en situaciones que afectaban a la guerra y contribuían a ella, y también se aplicaba el método de divulgación pública, en una versión favorable al Estado en cuestión.

El telegrama Zimmermann es uno de los mejores ejemplos de esta situación. En primer lugar, el telegrama, descubierto gracias al trabajo de una unidad secreta que actuaba en nombre de Inglaterra, fue evaluado y descifrado meticulosamente. En segundo lugar, se levantó su secreto, teniendo en cuenta su posible contribución a los intereses de Inglaterra. A continuación, el telegrama se dio a conocer al público estadounidense y mundial.

El objetivo de este estudio es presentar este proceso, examinar cómo se evaluó el telegrama en los ámbitos de la diplomacia y la inteligencia, y analizar su impacto en la opinión pública estadounidense y en la entrada de Estados Unidos en la guerra.

Este tema, que no se ha tratado en profundidad en las publicaciones académicas turcas, se explora y se expone utilizando documentos de archivo y fuentes bibliográficas pertinentes.

Método y resultados

El estudio empleó un método de investigación cualitativo, que incluyó la investigación en archivos y fuentes. En primer lugar, se accedió al documento del Telegrama Zimmermann a partir de los archivos de los Estados pertinentes. A continuación, se identificaron las transcripciones y las conferencias de los expertos que trabajaron en el telegrama y, por último, se utilizaron las fuentes pertinentes en el estudio.

Según los resultados, el Telegrama Zimmermann revela los métodos de trabajo de las unidades de inteligencia secretas, en particular las de Inglaterra, durante la Primera Guerra Mundial. Demuestra una vez más la importancia de gestionar la psicología de la guerra y de vigilar las posibles alianzas. Además, la relación entre Estados Unidos y Alemania durante la Primera Guerra Mundial se vio alterada a través de otros Estados. Por último, sirvió como un ejemplo único de cómo se puede manipular la opinión pública con información precisa o inexacta, independientemente de cómo se haya obtenido dicha información. La obtención del telegrama, su divulgación a Estados Unidos y las reacciones del público contribuyeron de manera significativa a comprender los argumentos de la guerra del siglo XX.

Conclusión y recomendaciones

El telegrama de Zimmermann ha sido un ejemplo único de cómo un mundo cambiante y en transformación puede verse dominado por la superioridad tecnológica. Las posibles alianzas en la guerra pueden alterar el equilibrio de poder, una conclusión que se desprende de este suceso. La importancia de la inteligencia y la ingeniería social ha quedado demostrada una vez más, teniendo en cuenta la influencia y la contribución de la opinión pública.

Ejemplos históricos como el telegrama de Zimmermann demuestran la importancia de las inversiones en tecnología e inteligencia para los Estados. Este tema debería explorarse y evaluarse en la literatura turca con recursos más amplios.

Palabras clave: Historia, Primera Guerra Mundial, Telegrama de Zimmermann, Inteligencia, Sala 40

结构化摘要:

目的

战争一直是世界历史上推动变革与转型的最重要驱动力之一。社会发展、人口迁移、财富积累以及对新领土的发现与征服，都是这种变革最显著的表现形式。国家或社会之间的优劣，往往取决于那些善用当时的技术、科技、武器及战争条件，将其转化为自身优势的非战斗性实践。

在20世纪争夺霸权的斗争中，尽管军事优势发挥了重要作用，但间谍活动和情报工作的变化已达到影响国家间霸权竞争的程度。第一次世界大战同样是在这一变革的影响下爆发的，情报活动在热战的幕后发挥了重要作用。情报工作——包括收集信息、制造反情报、管理战争心理、识别潜在盟友以及探知攻击计划——均以秘密且细致入微的方式进行。在那些影响并推动战争发展的情境中，保密原则会被暂时搁置，同时也会采用公开披露的方法，且披露内容会以有利于相关国家的方式呈现。

《齐默尔曼电报》正是这一情况的最佳例证之一。首先，这封由代表英国行动的秘密单位发现的电报，经过了细致入微的评估和破译；其次，鉴于其可能对英国利益产生积极影响，其保密性被解除，随后该电报被公之于美国及全球公众。

本研究旨在呈现这一过程，考察该电报在外交和情报领域是如何被评估的，并分析其对美国公众舆论以及美国参战的影响。

这一在土耳其学术出版物中尚未得到广泛讨论的主题，将通过相关档案文件和文献资料进行探讨和分享。

研究方法 with 发现

本研究采用定性研究方法，包括档案研究和文献研究。首先，从相关国家的档案馆获取了齐默尔曼电报的原始文件；其次，搜集了参与该电报研究的专家们的会议记录和发言；最后，在研究中运用了相关文献资料。

研究发现表明，齐默尔曼电报揭示了第一次世界大战期间秘密情报机构——尤其是英国情报机构——的工作方式。这再次证明了管理战争心理和监控潜在同盟关系的重要性。此外，第一次世界大战期间美国与德国的关系因其他国家的介入而发生改变。最后，该事件成为一个独特的范例，说明无论信息如何获取，都可以通过准确或不准确的信息来操纵公众舆论。该电报的获取、与美国的共享以及公众的反应，为理解20世纪战争的争论提供了重要依据。

结论与建议

齐默尔曼电报是一个独特的案例，展示了在不断变化与转型的世界中，技术优势如何占据主导地位。战争中的潜在同盟关系可能改变力量平衡，这一事件得出了这一结论。考虑到公众舆论的影响和作用，情报工作与社会工程学的重要性再次得到证实。

像齐默尔曼电报这样的历史案例，彰显了技术与情报投资对国家的重要性。土耳其学术界应利用更丰富的资源，对这一课题进行深入探讨和评估。

关键词: 历史，第一次世界大战，齐默尔曼电报，情报，40号房间

Структурированное Резюме:

Цель

Войны всегда были одним из важнейших факторов, способствовавших преобразованиям и изменениям в мировой истории. Развитие обществ, миграции, обогащение, открытие и завоевание новых территорий стали наиболее заметными проявлениями этих изменений. Превосходство одних государств или обществ над другими определялось невоенными методами, позволявшими

использовать в своих интересах технические и технологические достижения, вооружение и условия ведения войны того времени.

В борьбе за господство в XX веке, хотя военное превосходство и играло значительную роль, изменения в сфере шпионажа и разведывательной деятельности достигли такого уровня, что повлияли на межгосударственную конкуренцию за господство. Первая мировая война также проходила под влиянием этих изменений, и разведывательная деятельность играла важную роль за кулисами «горячей» войны. Разведывательная работа, включавшая сбор информации, подготовку контрпропаганды, управление психологией войны, выявление потенциальных союзников и изучение планов атак, велась тайно и тщательно. Принцип секретности снимался в ситуациях, которые влияли на ход войны и способствовали её развитию, а также применялся метод публичного раскрытия информации в версии, благоприятной для соответствующего государства.

Телеграмма Циммермана является одним из ярчайших примеров такой ситуации. Во-первых, телеграмма, обнаруженная в ходе работы секретного подразделения, действовавшего от имени Англии, была тщательно проанализирована и расшифрована. Во-вторых, с учётом её потенциального вклада в интересы Англии, была снята её секретность. Затем телеграмма была доведена до сведения американской и мировой общественности.

Цель данного исследования — представить этот процесс, рассмотреть, как телеграмма оценивалась в сфере дипломатии и разведки, а также проанализировать её влияние на американскую общественную мнение и вступление США в войну.

Эта тема, которая не получила широкого освещения в турецких академических публикациях, исследуется и излагается с использованием соответствующих архивных документов и литературных источников.

Методология и результаты

В исследовании использовался качественный метод, включающий работу с архивами и источниками. Сначала был получен доступ к тексту телеграммы Циммермана из архивов соответствующих государств. Затем были выявлены стенограммы и материалы конференций экспертов, занимавшихся изучением телеграммы, и, наконец, в исследовании были использованы соответствующие источники.

Согласно полученным результатам, телеграмма Циммермана раскрывает методы работы секретных разведывательных подразделений, в частности Англии, во время Первой мировой войны. Это еще раз демонстрирует важность управления психологией войны и мониторинга потенциальных союзов. Кроме того, отношения между Америкой и Германией во время Первой мировой войны изменились под влиянием других государств. Наконец, это послужило уникальным примером того, как общественное мнение можно манипулировать с помощью точной или неточной информации, независимо от того, как эта информация была получена. Получение телеграммы, её передача Америке и реакция общественности внесли значительный вклад в понимание сути военных конфликтов XX века.

Заключение и рекомендации

Телеграмма Циммермана стала уникальным примером того, как в меняющемся и преобразующемся мире может доминировать технологическое превосходство. Потенциальные союзы в военном деле могут изменить баланс сил — к такому выводу привело данное событие. Важность разведки и социальной инженерии была вновь доказана с учетом влияния и вклада общественного мнения.

Исторические примеры, такие как телеграмма Циммермана, демонстрируют важность инвестиций государств в технологии и разведку. Эта тема должна быть изучена и проанализирована в турецкой литературе с использованием более обширных источников.

Ключевые слова: история, Первая мировая война, телеграмма Циммермана, разведка, «Комната 40»

संरचित सारांश:**उद्देश्य**

विश्व इतिहास में युद्ध परिवर्तन और बदलाव के लिए सबसे महत्वपूर्ण तर्कों में से एक रहे हैं। समाजों का विकास, प्रवासन, समृद्धि, नई जगहों की खोज और विजय इस बदलाव के सबसे स्पष्ट रूप रहे हैं। राज्यों या समाजों के बीच श्रेष्ठता का निर्धारण गैर-लड़ाकू प्रथाओं द्वारा किया गया है जो समय की तकनीकी, प्रौद्योगिकी, शस्त्रागार और युद्ध की स्थितियों का अपने लाभ के लिए उपयोग करती हैं।

20वीं सदी के वर्चस्व के संघर्षों में, जहाँ सैन्य श्रेष्ठता ने एक महत्वपूर्ण भूमिका निभाई, वहीं जासूसी और खुफिया गतिविधियों में हुए परिवर्तनों ने एक ऐसे स्तर को छू लिया जिसने वर्चस्व के लिए अंतरराज्यीय प्रतिस्पर्धा को प्रभावित किया। प्रथम विश्व युद्ध भी इस परिवर्तन के प्रभाव में हुआ, और खुफिया गतिविधियों ने इस उग्र युद्ध के पर्दे के पीछे महत्वपूर्ण भूमिका निभाई। खुफिया कार्य, जिसमें जानकारी इकट्ठा करना, प्रति-सूचना तैयार करना, युद्ध मनोविज्ञान का प्रबंधन करना, संभावित गठबंधनों की पहचान करना और हमले की योजनाओं के बारे में जानना शामिल था, गुप्त रूप से और सावधानीपूर्वक किया गया था। युद्ध को प्रभावित करने और उसमें योगदान देने वाली स्थितियों में गोपनीयता के सिद्धांत को हटा दिया गया, और संबंधित राज्य के पक्ष में एक संस्करण में सार्वजनिक प्रकटीकरण की विधि भी लागू की गई।

ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम इस स्थिति का एक बेहतरीन उदाहरण है। सबसे पहले, इंग्लैंड की ओर से काम करने वाली एक गुप्त इकाई द्वारा खोजा गया टेलीग्राम, सावधानीपूर्वक मूल्यांकन और डिकोड किया गया। दूसरे, इंग्लैंड के हितों में इसके संभावित योगदान को देखते हुए, इसकी गोपनीयता हटा दी गई। फिर टेलीग्राम को अमेरिकी और वैश्विक जनता के साथ साझा किया गया।

इस अध्ययन का उद्देश्य इस प्रक्रिया को प्रस्तुत करना, यह जांचना कि राजनयिक और खुफिया क्षेत्रों में टेलीग्राम का मूल्यांकन कैसे किया गया, और अमेरिकी जनमत तथा युद्ध में अमेरिका के प्रवेश पर इसके प्रभाव का विश्लेषण करना है।

इस विषय, जिस पर तुर्की के अकादमिक प्रकाशनों में व्यापक रूप से चर्चा नहीं की गई है, की खोज और प्रस्तुति प्रासंगिक अभिलेखीय दस्तावेजों और साहित्यिक स्रोतों का उपयोग करके की गई है। विधि और निष्कर्ष

इस अध्ययन में गुणात्मक अनुसंधान विधि का उपयोग किया गया, जिसमें अभिलेखीय और स्रोत अनुसंधान शामिल है। सबसे पहले, ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम दस्तावेज़ को संबंधित राज्यों के अभिलेखागार से प्राप्त किया गया। फिर, टेलीग्राम पर काम करने वाले विशेषज्ञों की प्रतिलेखों और सम्मेलनों की पहचान की गई, और अंत में, अध्ययन में प्रासंगिक स्रोतों का उपयोग किया गया।

निष्कर्षों के अनुसार, ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम प्रथम विश्व युद्ध के दौरान गुप्त खुफिया इकाइयों, विशेष रूप से इंग्लैंड की, के काम करने के तरीकों को प्रकट करता है।

यह एक बार फिर युद्ध मनोविज्ञान को प्रबंधित करने और संभावित गठबंधनों की निगरानी करने के महत्व को दर्शाता है। इसके अलावा, प्रथम विश्व युद्ध के दौरान अमेरिका और जर्मनी के बीच संबंध अन्य राज्यों के माध्यम से बदले थे। अंत में, यह एक अनूठी मिसाल थी कि कैसे सटीक या गलत जानकारी के साथ जनमत को नियंत्रित किया जा सकता है, इस बात की परवाह किए बिना कि वह जानकारी कैसे प्राप्त की गई थी। टेलीग्राम की प्राप्ति, अमेरिका के साथ इसकी साझाकरण, और जनता की प्रतिक्रियाओं ने 20वीं सदी के युद्ध के तर्कों को समझने में महत्वपूर्ण योगदान दिया।

निष्कर्ष और सिफारिशें

ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम इस बात का एक अनूठा उदाहरण रहा है कि कैसे एक बदलती और रूपांतरित होती दुनिया पर तकनीकी श्रेष्ठता के माध्यम से प्रभुत्व स्थापित किया जा सकता है। युद्ध में संभावित गठबंधन शक्ति संतुलन को बदल सकते हैं, यह इस घटना से निकलने वाला निष्कर्ष है। सार्वजनिक राय के प्रभाव और योगदान को देखते हुए, खुफिया जानकारी और सामाजिक इंजीनियरिंग के महत्व को एक बार फिर से साबित किया गया है। ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम जैसे ऐतिहासिक उदाहरण राज्यों के लिए तकनीकी और खुफिया निवेश के महत्व को दर्शाते हैं। इस विषय पर तुर्की साहित्य में अधिक समृद्ध संसाधनों के साथ अन्वेषण और मूल्यांकन किया जाना चाहिए।

कीवर्ड: इतिहास, प्रथम विश्व युद्ध, ज़िम्मेरमैन टेलीग्राम, खुफिया जानकारी, रूम 40

Yapılandırılmış Özet:

Amaç

Savaşlar dünya tarihi içerisinde en önemli dönüşüm ve değişim argümanlarından biri olmuştur. Toplamların gelişimi, göçleri, zenginleşmeleri, yeni yerler keşfetmeleri ve ele geçirmeleri bu değişimin en görünür versiyonları olmuştur. Devletler ya da toplumlar arasındaki üstünlük durumu ise dönemine göre sahip olunan teknik, teknolojik, silah ve savaş şartlarını kendi lehlerine çeviren sıcak savaş dışı uygulamalar olmuştur.

20. yüzyılın üstünlük mücadelelerinde ise silah üstünlüğü önemli bir yere sahip olsa da casusluk ve istihbarat faaliyetlerindeki değişim devletlerarası üstünlük yarışını etkileyecek seviyeye gelmiştir. Birinci Dünya Savaşı da bu değişimin etkisinde gerçekleşmiş ve istihbarat faaliyetleri sıcak savaşın ardında önemli görevler üstlenmiştir. Bilgi toplama, karşı bilgi üretme, savaş psikolojisini yönetme, muhtemel ittifakları tespit etme, saldırı planlarını öğrenme gibi alanlarda faaliyet gösteren istihbarat çalışmaları gizli ve titiz bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Gizlilik prensibi savaşa etkisi ve katkısı olan durumlarda kaldırılmış ve ilgili devletin lehine olan versiyonu ile kamuoyuna açıklanma metodu da uygulanmıştır.

Zimmermann Telgrafı da bu duruma en iyi örnek olacak vakalardan biridir. Öncelikle İngiltere adına gizli bir birimin çalışmaları içerisinde tespit edilen telgraf titizlikle değerlendirilip çözümlenmiştir. İkinci aşamada İngiltere lehine katkısı düşünülerek gizliliği kaldırılmıştır. Telgraf daha sonra Amerika ve dünya kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Çalışmanın amacı bu sürecin ortaya konulması, telgrafın diplomasi ve istihbarat alanlarında nasıl değerlendirildiği ve Amerika kamuoyu üzerindeki etkisi ile Amerika'nın savaşa girişini ele almaktır.

Türkiye akademik yayınlarında üzerinde fazla durulmayan bu konu ilgili arşiv belgeleri ve yazınsal kaynaklarla irdelenerek paylaşılmıştır.

Yöntem ve bulgular

Çalışmada nitel araştırma yöntemi, arşiv ve kaynak tarama yöntemi kullanılmıştır. Öncelikle ilgili devletlerin arşivinden Zimmermann Telgrafı vesikasına ulaşılmış, daha sonra telgraf üzerinde çalışma yapan uzmanların konuşma metinleri, konferansları tespit edilmiş daha sonra konu ile ilgili kaynaklar çalışma içerisinde kullanılmıştır.

Elde edilen bulgulara göre Zimmermann Telgrafı, Birinci Dünya Savaşı sırasındaki, özellikle İngiltere'nin gizli istihbarat birimlerinin çalışma metodlarını ortaya koymuştur. Savaş psikolojisini yönetme, muhtemel ittifakların takibinin ne derece önemli olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Ayrıca Amerika'nın ve Almanya'nın Birinci Dünya Savaşı'ndaki ilişkileri başka devletler üzerinden değişime uğraması söz konusu olmuştur. Son olarak kamuoylarının doğru ya da yanlış bilgilerle; bilginin nasıl elde edildiğinin önemi olmadan nasıl yönlendirilebildiğinin de eşsiz bir örneği olmuştur. Telgrafın elde edilmesi, Amerika ile paylaşılması ve halkların reaksiyonları; 20. yüzyılın savaş argümanlarının anlaşılmasına önemli bir katkı sağlamıştır.

Sonuç ve öneriler

Zimmerman Telgrafı, değişen ve dönüşen dünyanın teknolojik üstünlükle nasıl domine edilebileceğinin eşsiz bir örneği olmuştur. Savaşlarda muhtemel ittifakların dengeleri nasıl değiştirebileceği de bu olayın ortaya koyduğu sonuçlardan biri olmuştur. Kamuoyu etkisi ve katkısı merkeze alındığında istihbarat ve toplum mühendisliğinin önemi bir kez daha kanıtlanmıştır.

Zimmermann Telgrafı gibi tarihi örnekler devletlerin teknolojik ve istihbarat yatırımlarının ne kadar önemli olduğunun örneklerinden biri olmuştur. Konu, Türkçe literatüre daha zengin kaynaklarla işlenmeli ve değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tarih, Birinci Dünya Savaşı, Zimmermann Telgrafı, İstihbarat, 40 Numaralı Oda

www.turkishstudies.net/turkishstudies**Turkish Studies**

eISSN: 1308-2140

America's Entry Into World War I Through The Zimmermann Telegram, Deciphered By Codebreakers In "Room 40" Of The British Intelligence Unit

Introduction

Cryptography is a branch of science concerned with making data difficult to understand and encrypting it. Derived from the Greek words "kryptós" (secret) and "graphein" (to write), cryptography uses mathematical methods to protect or conceal messages. As a subfield of mathematics, both cryptography and cryptanalysis contain mathematical elements. The aim of cryptography is to ensure the security of communications in sensitive and vital areas, especially in warfare, while the aim of cryptanalysis is to find and decipher existing codes using the correct methods. Encryption, a fundamental concept in cryptography, is the process of making the content of the plaintext message unreadable. The essence of encryption is to ensure that the message can only be read by the intended recipient/authorized person, preventing unauthorized/hostile individuals from reading it. Decryption (breaking the code) is the reverse of encryption, the process of understanding the complete and accurate content of the message and converting the encrypted text back into plaintext (Soyalıç, 2005, p.1).

For centuries, kings, queens, and generals have relied on effective communication to govern their countries and command their armies. In critical situations like war, they acted with an awareness of the consequences of messages falling into the wrong hands, valuable secrets being revealed to rival nations, and vital information being disclosed to opposing forces. These security measures have evolved and been updated to suit the circumstances. The threat of enemy interception has motivated the development of codes and ciphers, and this encrypted structure has become increasingly complex. For example, techniques have been developed not only to conceal a message but also to arrange it in a way that the intended recipient can read it. The desire for security and secrecy has led nations to operate code-making departments responsible for ensuring the security of communications by inventing and implementing the best possible codes; conversely, enemy codebreakers have attempted to break these codes and steal secrets. While initially viewed as linguistic alchemists, a mystical tribe attempting to extract logical words from meaningless symbols, this has changed over time. Coding has become a systematic and specialized unit within the institutional structures of states. Within this transformation, the history of codes and ciphers has been a story of an intellectual arms race between codemakers and decoders, a centuries-long struggle that has had a dramatic impact on the course of history. A code has been constantly under attack from decoders, forced to change and transform. Because when decoders develop a new weapon that reveals a code's weakness, the code becomes useless. It either disappears or is transformed into a new, more powerful code. This new code then survives until decoders discover its weakness, and so it has been an ongoing race (Singh, 2002, p. 1-2).

Cryptography, which has a history stretching back to 2000 BC, is the effort to conceal the "meaning of a message" while keeping the message itself clear, and has been used in all cultures,

including the Indian, Mesopotamian, Greek, Roman, and Arab-Muslim¹ worlds (Singh, 2002, p. 20). Although encrypted messaging is a common use of many civilizations, it was the Arabs who invented cryptanalysis. Finally M.S. In 750, during the Abbasid Caliphate, it was Al-Kindi who showed the decipherment of encrypted messages. While cryptographers developed new methods for secret writing in the 9th century, when the Islamic world was very developed, it was cryptanalysts who had difficulty finding weaknesses in these methods to reach secret messages (Singh, 2002, p. 21; Bingöl, 2022, p. 114).

From a European perspective, the Council of Ten in Venice, after 1310, established and systematized one of the world's oldest centrally organized state intelligence agencies. This organization operated with remarkable complexity and maturity, functioning as a public sector institution serving mainstream intelligence functions such as operations, analysis, cryptography, steganography, cryptanalysis, and even the development of lethal substances like poisons. By the 15th century, political developments and the advancements in art and science during the Renaissance had a deeper impact on cryptography. The development of diplomacy in Italy, with Italian city-states sending ambassadors to each other, and the need to conceal instructions in diplomatic communication, revived cryptography, which had been virtually forgotten after the fall of Rome (Iordanou, 2020, p. 253-255).

Although the existence of studies in this field is known, a systematic compilation of these studies is not possible due to their nature as security and state secrets. Cryptography, which develops, changes, and transforms itself according to the conditions of the time, updates its basic principles of encryption and decryption with the communication techniques and technological materials of the era. In the 15th and 16th centuries, Europe used numerous intelligence and encryption methods in its political, commercial, and military maneuvers against the Ottoman Empire. For Europe, acting out of a self-preservation instinct, the term intelligence has two aspects. Firstly, it refers to the systematic process of secretly collecting, analyzing, and disseminating information; secondly, it encompasses security, preemptive measures, and war preparations related to the "police and security" dimension, which can manifest in both offensive and defensive forms. Therefore, it can be said that early intelligence activities form the basis of modern intelligence, and this cumulative process was systematized before the First World War and is seen as the foundation of intelligence and cryptology (Iordanou, 2020, p. 251-253). It is a fact that in this field of activity, which increased especially with the rise of Europe in the 18th century, there is still a great deal of undiscovered manuscript material (Kahn, 1973, p. 3).

¹ Further evidence comes from numerous administrative manuals, such as the 10th-century *Adab al-Kuttâb* (Handbook of Secretaries), which contains sections devoted to cryptography. However, Arab scholars possessed not only the ability to use ciphers but also the ability to break them. In fact, they invented cryptanalysis, the science of deciphering encrypted messages. While cryptographers developed new methods for secret writing, it was cryptanalysts who struggled to find weaknesses in these methods for accessing secret messages. Arab cryptanalysts managed to find a method to break the single-alphabet substitution cipher, which had remained unbroken for centuries. Cryptanalysis could not have been invented until a civilization reached a sufficiently advanced level of education in various disciplines, including mathematics, statistics, and linguistics. Muslim civilization provided an ideal birthplace for cryptanalysis because Islam demands justice in every area of human activity, and achieving this requires knowledge or learning. Every Muslim is obligated to pursue all forms of knowledge, and the economic success of the Abbasid caliphate meant that scholars had the time, money, and resources necessary to fulfill their duties. They sought to acquire knowledge of previous civilizations by obtaining and translating texts from Egypt, Babylon, India, China, Persia, Syriac, Armenian, Hebrew, and Rome into Arabic. In 815, Caliph al-Ma'mun established the *Bayt al-Hikma* (House of Wisdom), a library and translation center in Baghdad. In addition to a better understanding of secular matters, the invention of cryptanalysis was also linked to the development of religious education. Large theological schools were established in Basra, Kufa, and Baghdad, where theologians studied the revelations of Prophet Muhammad as contained in the Quran. These theologians were interested in determining the chronology of the revelations by counting the frequency of words in each revelation. The theory was that certain words had evolved relatively recently, and therefore, if a revelation contained a large number of these new words, it would indicate a later appearance in the chronology.

World War I was a multifaceted and complex war that impacted world history in political, social, and economic spheres. Factors that altered the course and balance of the war included superior weaponry, propaganda, rapid communication and transportation, as well as technical and espionage efforts to break counter-codes. While America and Europe both created and managed this rapid change, the Ottoman Empire, having begun to use telegraph systems and encryption in the 19th century, was less developed and at a disadvantage compared to European states (Bingöl, 2022, p. 113-128).²

Espionage, propaganda, and code-breaking activities have formed the foundations of states' steps in understanding, acquiring, and managing territory in the modern world system. While espionage and propaganda encompass the pre-war, wartime, and post-war periods, code-breaking activities, in particular, can be considered the most important work during the war itself. The ability and accuracy of code-breaking are crucial for states to reveal counter-activities, attack plans, and even the location and time, while also enabling the identification of potential hostilities or alliances. The rapid shift in the balance of power during war, particularly due to public pressure or material depletion (supply of weapons and ammunition, provisions, troop reinforcements, etc.), and states' coveting of idealized territories stemming from their history, have further increased the importance of encrypted communication. One of the most significant cases summarizing and explaining this situation occurred during World War I between the United States, Great Britain, and Germany.

These encryption and decryption activities influenced the course of the world war and shifted the balance of power in favor of the Entente Powers. In the First World War, which involved two main groups, Great Britain led the way on one side, while Germany spearheaded the opposing side. Therefore, the great war, which began as a European war resulting from the rivalry between Great Britain and Germany, was primarily based on the principle of the disintegration of the Ottoman Empire and the subsequent division of the acquired territories among European states. While the balance of power on the European continent was built upon these principles, Russia's alignment with Great Britain significantly complicated Germany's position. In this situation, Germany valued all the states it could enlist as allies and acted by taking into account the factors that could shift the balance of power.

What Germany planned and wanted to implement here was to take action that would keep the United States out of the war—or even trapped in it on its own side. To this end, triggering a war between the US and Mexico was identified as a war strategy, and activities were carried out within this framework.

The United States' Entry into World War I and Codebreakers

Germany's strategy of drawing America into the war, keeping it preoccupied on its domestic fronts, and weakening it through the promise of territories to Mexico was a significant war tactic. In particular, Great Britain, a representative of the Entente bloc, was also targeted with similar propaganda and espionage activities aimed at weakening it.

Elizabeth Smith and William Friedman, head of the Ciphers and Genetics Departments at Riverbank in America, married in May 1917, forming one of the most famous husband-and-wife teams in cryptography history. America's declaration of war a month earlier, and Riverbank's status

² Diplomatic cryptography emerged in the Ottoman Empire during the reign of Selim III. Although this effort, which began in 1797, was interrupted, cryptographic practices continued. From 1816 onwards, the Ottoman internal bureaucracy also adopted cryptographic correspondence methods. Both the internal and external bureaucracies relied primarily on "monalphabetic substitution ciphers." From the earliest days, the letters in the cipher keys were digitized. While "word"-based "codes" were used alongside these encryption keys, their number was very limited. This period lasted until 1855. The introduction of the telegraph to the Ottoman State changed the situation. This is a "monoalphabetic" substitution cipher. In a monoalphabetic substitution cipher, each letter of the alphabet is replaced by a letter known to both the sender and the receiver. For detailed information Şen, 2006, p. 5.

as the only active cryptography institution in the country, led to the unofficial collection of cryptograms³ from various government agencies for decipherment. Here, Germany was conducting counter-propaganda against both America and Britain, using coded means to create military, political, and social events that would divide the nations. Perhaps most importantly, they were using German aid to exploit Britain's preoccupation in Europe to send messages to and from a group of 125 Hindus striking for Indian independence, and to provoke Mexico into declaring war on America. The codes related to the Indian issue were given to William Friedman for decipherment, and he quickly cracked the numerical cipher used in telegrams sent to Berlin. The letters of the plaintext and the key word were converted into numbers using a 4 x 7 checkerboard with a normal alphabet; The key digits were then added to the plaintext digits to create the ciphertext. One of the keys was LAMP. Each agent was given its own key. However, Friedman had no difficulty solving them, and the book cipher, a system often considered by amateurs to be the pinnacle of cryptographic security, did not surprise him either (Kahn, 1973, p. 183). Friedman served as the Chief Cryptoanalyst for the War Department from 1921 to 1974, participating in many critical studies (Tuchman, 1966, p. ix). Later, in a lecture he gave in 1958, Friedman used the phrase "C Power" to emphasize the importance of cryptology and share its effects with the whole world. In his own words, "The 'C' in my title represents the word cryptology. Therefore, the real title of the series I prepared is 'The Impact of Cryptological Power on History'," he said, describing the power and impact of his work with the general definition, "In our work, we do our best to both eat the cake and own the cake." (Friedman, 1958, s.1).

According to NSA (National Security Agency) documents, the corporate summary of America's code-breaking and intelligence efforts is as follows.

- On November 16, 1912, Herbert O. Yardley was hired as a Legal Officer at the U.S. Department of State.
- In 1916, Colonel Parker Hitt published the Military Cipher Manual in the United States.
- The U.S. Navy Code and Signals Division was established on July 28, 1916.
- In 1917, Gilbert Vernam of AT&T invented the disposable tape teleprinter.
- The Zimmermann Telegram was sent on January 16, 1917.
- On March 1, 1917, the Zimmermann Telegram was sent to the US press.
- On June 10, 1917, the US Army Code and Cipher Division, MI-8, was established.
- On June 29, 1917, Herbert O. Yardley began his service as a First Lieutenant in the US Army.
- On July 28, 1917, Captain Frank Moorman was tasked with establishing the US Army Radio Listening Division within the American Expeditionary Force (AEF).
- October 29, 1917: The first US listening operation in France during World War I.
- On December 12, 1917, the US Army's listening station in Souilly, France, was opened.
- On April 15, 1918, Arthur Scherbius offered the prototype of the ENIGMA machine to the German Navy.
- In May 1918, William Friedman began his service as a First Lieutenant and was assigned to the Radio Intelligence Division in France. On May 19, 1919, the U.S. Secretary of State approved the establishment of the Cipher Bureau (also known as the Black Room).

³ A cryptogram is a type of text or cipher in which letters, numbers, or symbols are encrypted by rearranging them in a specific way.

- In July 1919, Agnes Driscoll was recruited into the U.S. Navy.
- On October 1, 1919, the Cipher Bureau began operations.
- On November 1, 1919, in Great Britain: The Government Code and Cipher School (GC&CS) was established. (USA, National Security Agency/Central Security Service, 2025 <https://www.nsa.gov/History/Cryptologic-History/Historical-Events/#pre1952-timeline>)

Communications and Diplomacy Exceptions in World War I, Room 40

World War I was a period in every sense of the word where the world was reshaped, perceptions changed, and the impact of technological innovations on warfare was profoundly felt. The events leading up to the war laid the groundwork for this situation. In Europe, in particular, shifting power balances, colonial rivalries, the Industrial Revolution, and rapid economic growth increased the speed of communication and transportation. This speed was also reflected in intelligence activities, and states became aware of what could be done with this new information speed. Europe, utilizing the technological advantages of the era and beginning to manage national unity and political movements, particularly Britain, struggled in the field of intelligence work, seeking solutions for integration into the new system, social engineering, and escaping invasion and political upheaval.

It is important to note that this psychological climate was not unique to England. This situation was the main focus of activity in the 19th and 20th centuries. Industrialization, urbanization, and the development of mass communication tools, especially the telegraph, were crucial. The 19th-century telegraph has been likened to the "Victorian internet," because in those days, people who communicated only through messages sent by messengers, pigeons, trains, and ships, had the chance to exchange information over long distances in seconds, and this radically changed the perception of time and space in 19th-century society. Governments tried to restrict the use of this increasingly powerful new communication tool, imposing bans, but they failed; despite everything, encrypted information was sent, these codes were broken; and the dimension of relationships between people changed. In other words, the telegraph, like the internet of the 2000s, created its own technological infrastructure, set its own rules, and led to social changes that also affected politics and the economy. The telegraph, which profoundly influenced trade, journalism, the formation of public opinion, diplomacy, international relations, and even imagination, affected social structures and military advantages (Sunar, 2014, p. 3-4). These developments strengthened the security-centered and security-prioritizing state tendency that was spreading in Europe. Examples such as the Dreyfus Affair in France (the scandalous trial of Alfred Dreyfus, a Jewish officer, in 1894) and the surveillance of socialists in Prussia, as well as the use of spies and provocateurs by the Tsarist regime in Russia, led to security being considered a crucial part of national identity in all areas. In the case of England, this process crystallized around the figure of the spy; the spy was depicted as both an infiltrating foreign entity and a citizen with the potential for disloyalty. Therefore, espionage was no longer solely a matter of state external security, but also transformed into a control mechanism emphasized for the sake of maintaining social order. In light of these changes, England, experiencing fear and paranoia about spies, primarily began to control the entry of foreigners into the country by enacting the Aliens Act in 1905, in order to examine and control foreign immigration movements. During this process, it gradually established and managed a significant network of intelligence centers. In 1909, the Secret Service Bureau was established, and through reorganization, it was quickly divided into two branches: MI5, focusing on internal threats, and MI6, focusing on external threats (Karataş, 2025, p. 191-192).

The importance of intelligence work during that period becomes even clearer when examining Winston S. Churchill's work, "The World Crisis 1911-1918⁴," which he began publishing in 1923. For example, the book reveals that the Russians provided the British with copies of the code and signal books of the German light cruiser Magdeburg, which ran aground in the Baltic Sea in September 1914. Churchill was the first to describe the discovery of a German petty officer's body, found with his arms stiffened at the moment of death, containing German Navy code and signal books and finely grid maps of the North Sea and Heligoland Bay. Churchill explicitly discusses these processes in the "Cryptography Section" (Christensen, 2011, p. 283-284).

Therefore, the entire process of the "Zimmermann Telegram," which Britain, aware of the importance of intelligence work and even using cutting-edge modern systems for the time, has not been as amateurish and chance-driven as the British have covered up or as the story implies. However, it was also not as coldly planned and executed as some historians have suggested. By piecing together various documentary sources found at the Kew National Archives in West London and the Churchill Archives Centre in Cambridge, it is possible to construct a more nuanced account of the founding of Room 40 and its almost forgotten military counterpart, MI1(b). The official story was not only created for public consumption but was also internally shared with those working in the British code-breaking organization, providing a useful internal narrative about the origins of their own organization. The more historians look behind the veil of secrecy, the more they discover about the scope of British intelligence activities in the decades before the First World War. Subsequent studies have revealed the long but limited history of British eavesdropping and codebreaking, delving deeper than previously accepted and demonstrating that Room 40 and MI1(b) developed with somewhat more foresight than inherited narratives suggested (Christensen, 2011, p. 283-284).

One of the many unintended consequences of the First World War was the establishment of permanent, bureaucratic intelligence apparatuses. Before the Great War, spying on one's enemies was a task undertaken, usually for short periods of time, for specific reasons, and by only a few trusted individuals. The very few intelligence organizations that existed in Europe before 1914 were relatively small and narrowly focused. However, the requirements of war have necessitated a systematic approach to collecting, analyzing and distributing large amounts of information, and deep, accurate, fast intelligence has become much more important.

In particular, obtaining a large amount of information about the enemy has become a vital issue. Under these circumstances, the most important type of intelligence in the Great War has been called counter-artillery intelligence; However, it was signals intelligence (SIGINT) that made the most efficient and biggest contribution to the rise of modern intelligence organizations. While almost all major European powers have made use of this relatively new form of intelligence, no organization has better understood the need for systematic intelligence processing or achieved more notable success than the British Admiralty's Room 40. Room 40 operated as a highly secretive British intelligence unit within the UK's Intelligence Service, reporting to Admiralty intelligence. Its primary mission was to intercept and decrypt German wireless communications (telegrams). The unit, which also scanned diplomatic telegraph systems, played a very important role in the First World War. Room 40's success is owed in many ways to coincidence. In the early months of the war, British naval intelligence captured three German naval code books, all uniquely prepared. In activities all carried out in a unique manner, the Royal Navy; seized the Handelsverkehrsbuch from a German merchant ship off the coast of Australia; The Russians shared a copy of the Signalbuch der Kaiserlichen Marine (SKM) that they captured from a German ship that ran aground in Estonia, and

⁴ The World Crisis is Churchill's history of the First World War, first published in six volumes between 1923 and 1931. The first four volumes cover the war years (1911–1918) and were published between 1923 and 1927. Two additional volumes were published in 1929 and 1931: Post-War (1918–1928) and The Eastern Front (which Churchill initially proposed as "separate from, but in addition to, our five-volume history," and intended to describe "the course of events on the Eastern Front" in more detail.

a British trawler turned the *Verkehrsbuch* upside down after capturing it off the coast of the Netherlands. These were only three of many codebooks used by the Germans, added to the basic intelligence codes. These seizures, each of which had different values, provided the opportunity to weaken Germany's hand. However, the initial success of the British in obtaining these highly classified documents, especially the SKM, combined with decades of German investment in the High Seas Fleet, gave the Admiralty great impetus to create a domestic intelligence function dedicated to German naval activities. As a result, the multitude of intercepted messages and the burden of decryption and analysis required the existence of a permanent organization. Therefore, in November 1914, the newly appointed director of naval intelligence, Captain William Reginald "Blinker" Hall (1870-1943), moved the developing intelligence staff from the main Admiralty building to an area of the Old Admiralty Building called Room 40. The Zimmermann Telegram, which was caught in the Chamber's scans, constituted one of the turning points among these diplomatic telegrams with its aspects affecting the course of the war and proved how appropriate the measures taken and investments made were (Tuchman, 1966, p. 3-10, Czak, 2019, p. 1).

The Zimmermann telegram is discussed in "Room 40," and the impact of intelligence work on World War I

On January 17, 1917, Nigel de Grey, a young naval intelligence officer, rushed to the office of his wartime superior, Captain William Hall, Director of Naval Intelligence. Entering de Grey impatiently stammered his question: "Do you want to bring America into the war, sir?" The short, sharp-faced captain, known to his subordinates and colleagues as "Blinking Hall" because of his rapid blinks, was immediately alert. "Yes, why?" he exclaimed. Waving a piece of paper de Grey shouted, "I have a telegram that, if you give it to them, will bring them into the war!" The war was at a critical stage. A terrible, bloody stalemate on land and sea was consuming lives at a terrifying rate. The military offered no clear way to break the stalemate. America's entry into the war could shift the balance and end the horrific carnage. But neither the American government nor the public wanted to participate in the European imperialist war. If De Grey wasn't overestimating the importance of his intelligence, whatever he discovered could have been decisive in determining the outcome of the war. De Grey was one of several people working in Room 40 of the Admiralty in central London. Their job was to decipher German naval and diplomatic codes. This telegram had been sent from Berlin through Washington to the German representative in Mexico. De Grey and his colleague Dilly Knox had only managed to decipher parts of the message. But what they uncovered was enough to send De Grey rushing to Hall's office. In the telegram, German Foreign Minister Arthur Zimmermann proposed that Germany and Mexico join forces in the war against the United States – 'wage war together; make peace together'. Although the process was understood and the basic codes were deciphered, sharing this telegram meant, in a sense, revealing Room 40, the risk of German counterintelligence learning about the information being shared, and the exposure of one of Britain's secretive activities. Therefore, the Director of Naval Intelligence (DNI), William Hall, was initially hesitant about sharing it. Later, however, Britain's predicament, the fact that the US was a strong and important ally, and the prediction that the US's involvement in the war would change the course of the war, led him to believe that sharing the information would be more profitable (Tuchman, 1966, p. 2-7).

In a secret coded message, numbered 4494, German Foreign Minister Arthur Zimmerman sent to the German ambassador in Mexico, Heinrich von Eckardt, stating that in exchange for Mexico joining the German cause, US territory would be given to Mexico. The coded message was intercepted by British intelligence, deciphered, and given to the American ambassador in Britain, Walter Page. Following Germany's declaration of unrestricted submarine warfare on February 1st, the telegram was made public in the United States. On April 6, 1917, the United States Congress formally declared war on Germany and its allies (ABD, National Archives, Record Group 59, Series: Central Decimal Files, File Unit: 862.20212/69 THRU 862.20212/88).

Nigel De Grey BBC News International, 2017 (<https://www.bbc.com/news/uk-38581861>)

In the telegram, the nature and effect of the message were not understood at first. It was determined that it was not written only in maritime code and that it was far from a classical or interpretable version and was sent to the Political Department on January 17, 1917. Here William Montgomery and Nigel de Gray examined the message. The most striking element was that the message was longer than general messages, as well as being coded. De Gray focused on the top group of digits, "13042," and realized that it was a variant of the German diplomatic code "13040." When I explained this situation to Montgomery, Montgomery took out a book with the word "poison" written on it. This book was a recreation of the German cipher code "113040". Montgomery also produced a work containing many cipher variants of Room 40. They managed to create a key with these variants created after thousands of listenings. The team, who also searched for the signatory in the codes, discovered that the person represented by the code "97556" was Arthur Zimmermann, Allan's Minister of Foreign Affairs. As for who it was sent to, it was understood that it was written to the German ambassador to the United States, Count von Bernstorff, since it was written to America with the sentence "Personal information of the esteemed ambassador" written in reference to the addressee (Tuchman, 1966, p. 1-3).

Regarding Germany's encryption methods and the decrypted encoding processes of the telegram, Friedman shared the following data:

The German system's distribution of various encryption methods provided embassies, including military naval attachés, with first-class, two-part codes consisting of 10,000 groups. There were approximately ten different codes for separate geographical regions. Second-class codes were provided to embassies and consulates, apparently all derived from a basic, large, single-part code; these codes were obtained by shuffling or randomized entire pages of one hundred groups and similarly shuffling blocks of tens on each page. Several such semi-randomized or derived codes existed; for example, one for the Near East, known as Code 89736 (read as eight, nine, seven, three, six). This code was obtained from Herr Wassmuss, or Mr. "What Should Be," as Commander Denniston addressed him. Another version, known as Code 13040, was for Western Hemisphere communications and was therefore used for the Zimmermann Telegraph; When Bernstorff in Washington had to relay the contents of the original version of the telegram—and considered it his duty—this version was in one of the first-class, group 10,000, two-part codes known as 7500. Why didn't Zimmermann send the message directly from Berlin using code 13040, but instead had Bernstorff repeat it using a different code? (Friedman, 1958, p. 38-39).

When the telegram's contents were fully deciphered and revealed to the American public, America was forced to enter the war (Tuchman, 1966, p. 179) and Germany's defeat was ensured. This intercepted message became Room 40's most famous achievement. However, the 'Zimmermann Telegram' was just one of tens of thousands of radio and telegraph messages systematically

intercepted and deciphered by Room 40 and its little-known War Ministry counterpart, MI1(b), throughout the war. While the existence of these code-breaking activities was kept secret throughout the war, details emerged and were shared with the public shortly after the various conflicts ended.

WESTERN UNION TELEGRAM
NEWCOMB CARLTON, PRESIDENT

CLASS OF SERVICE DESIRED
Fast Day Message ☒
Day Letter ☐
Night Message ☐
Night Letter ☐
Patrons should mark an X opposite the class of service desired; OTHERWISE THE TELEGRAM WILL BE TRANSMITTED AS A FAST DAY MESSAGE.

Send the following telegram, subject to the terms on back hereof, which are hereby agreed to

GERMAN LEGATION
MEXICO CITY

via Galveston

JAN 19 1917

130 13042 13401 8501 115 3528 416 17214 6491 11310
18147 18222 21560 10247 11518 23677 13605 3494 14936
98092 5905 11311 10392 10371 0302 21290 5161 39695
23571 17504 11269 18276 18101 0317 0228 17694 4473
22284 22200 19452 21589 67893 5569 13918 8958 12137
1333 4725 4458 5905 17166 13851 4458 17149 14471 6706
13850 12224 6929 14991 7382 15857 67893 14218 36477
5870 17553 67893 5870 5454 16102 15217 22801 17138
21001 17388 7446 23638 18222 6719 14331 15021 23845
3156 23552 22096 21604 4797 9497 22464 20855 4377
23610 18140 22260 5905 13347 20420 39689 13732 20667
6929 5275 18507 52262 1340 22049 13339 11265 22295
10439 14814 4178 6992 8784 7632 7357 6926 52262 11267
21100 21272 9346 9559 22464 15874 18502 18500 15857
2188 5376 7381 98092 16127 13486 9350 9220 76036 14219
5144 2831 17920 11347 17142 11264 7667 7762 15099 9110
10482 97556 3569 3670

BEPNSTOPFF.

Charge German Embassy.

862.2012/724

USA, National Archives, Zimmerman Telegram as received by the German Minister to Mexico, January 19, 1917. National Archives Identifier: 302025.
<https://catalog.archives.gov/id/302025?objectPage=5>

TELEGRAM SENT.

SPECIAL GREEN

PREPARING OFFICE
WILL INDICATE WHETHER

Collect
Charge Department
or
Charge to
\$

Department of State,
Washington, March 1, 1917.

American Embassy,
London.

CLASSIFICATION CANCELED Authority: letter
of 1-8-58 from W. H. Anderson, State Dept.
By *R. J. Hense* Date *12-20-61*

4494 *Urgent.*
Personal and Confidential, For the Ambassador.

Some members of Congress are attempting to discredit Zimmerman message charging that message was furnished to this government by one of the belligerents. This government has not the slightest doubt as to its authenticity but it would be of the greatest service if the British government would permit you or someone in the Embassy to personally decode the original message which we secured from the telegraph office *in Washington* here and then cable to Department German text. Assure Mr. Balfour that the Department hesitated to make this request but feels that this course will materially strengthen its position and make it possible for the Department to state that it had secured the Zimmerman note from our own people. Matter most urgent and I hope you can give it your immediate attention. The text of code message secured from telegraph office here is as follows, quote

Insert cipher

Unquote.

V

FLP-IHP

See also 81 1/2

Enciphered by

Sent by operator M., 191

Index Bu.—No. 50.

862.20212/82A
CONFIDENTIAL FILE

USA, National Archives, Zimmerman Telegram as received by the German Minister to Mexico, January 19, 1917. (NAID: 302025) <https://catalog.archives.gov/id/302025?objectPage=5>

Named after its author, German Foreign Minister Arthur Zimmermann, the Zimmermann Telegram shed a disturbing light on Germany's wartime diplomacy in Mexico and hastened the United States' entry into World War I. On March 1, 1917, world media outlets published diplomatic correspondence between the German Foreign Ministry and its representative in Mexico, causing a major shock to global public opinion. The memo, penned by German Foreign Minister Arthur Zimmermann (1864-1940), was transmitted to Mexico via the embassy in Washington. The British Secret Service deciphered it and determined it contained alarming information. Germany, which had returned to unrestricted submarine warfare in February, indicated its readiness to join forces with Mexico should the United States enter the war on the Allied side. In this case, Germany stated its willingness to generously support the Mexicans and offer them Texas, New Mexico, and Arizona as war spoils. It also indicated that Japan would be invited to join the alliance. Mexican President Venustiano Carranza (1859-1920) rejected this offer, which would have meant entering a suicidal war against the overwhelming power of the United States. However, Carranza tried not to be harsh with the German representative, as he wanted to keep the possibility of future cooperation alive (Rinke, 2014, p. 1).

German Foreign Minister Arthur Zimmermann BBC News International, 2017, 20<https://www.bbc.com/news/uk-38581861>).

Furthermore, the method of intelligence gathering became a systemic problem, with Britain conducting the process in its own self-interest. When the Zimmermann Telegram was intercepted and deciphered, the Admiralty and Foreign Office fabricated elaborate lies to the US government and the general public about how they obtained it. This need for deception further increased the likelihood that Room 40 was actively collecting signal intelligence against the United States. Consequently, Room 40 not only provided the Royal Navy and the British government with invaluable information about the enemy, but also overcame the challenge of modern intelligence organizations, which undertook the responsibility of collecting, analyzing, and disseminating vast amounts of data within a much larger, often rigid, highly compartmentalized, and bureaucratic system. Room 40's success during World War I was integral to the challenges faced twenty years later, when Britain once again turned to signal intelligence analysts to gain an advantage against the enemy (Czak, 2019, s.1).

One of Room 40's greatest organizational and long-term successes was its use of traffic analysis to detect the movement of German ships and submarines. Because traffic analysis was necessary for analysts when they couldn't intercept and read the transmission, by using direction-finding stations, analysts could instead geographically pinpoint the source of the signal, thus locating the ship. Even basic information about the type of signal provided the British with a daily updated overview of the deployment of German naval forces. This was particularly important during

submarine operations, where Room 40 could show the positions of German submarines and Allied ships on large maps in the Admiralty's War Room, and then identify those vulnerable to attack. However, this type of detection could not provide absolute protection. One of the most common problems with intelligence has been the process of making critical decisions about how to act on the intelligence, if any. The few within the British government who had access to Room 40 intelligence worried that acting on every piece of information (i.e., attempting to protect every ship known to be under threat from a submarine) would alert the Germans, causing them to alter their communications practices and thus depriving Britain of valuable intelligence. Conversely, others questioned the purpose of intelligence that could not be acted upon. The Admiralty preferred to take advantage of anonymity, developing often ingenious, but not flawless, mechanisms to conceal the source of intelligence. For example, while the necessity of Room 40 was undeniable, the organization initially struggled with the characteristic technological and mathematical challenges of signal intelligence (SIGINT), and despite a lack of financial resources and human capital from the outset, it continued its operations consistently. Although its greatest failure was its inability to detect the raid by the High Seas Fleet against the British port cities of Hartlepool, Scarborough, and Whitby in December 1914, which ultimately resulted in the deaths of over 100 British civilians and injuries to over 500, Room 40 redeemed itself a month later by deciphering messages outlining plans to attack British fishing vessels at Dogger Bank in the North Sea. The timely interception and decipherment of the signals provided the Admiralty with sufficient warning to dispatch its Grand Fleet, contributing to the British victory at the Battle of Dogger Bank, where the Germans were caught unprepared. Similarly, Room 40 demonstrated a commendable performance in late May and early June 1916 in thwarting the German order to move the High Seas Fleet into the North Sea with the aim of drawing the Grand Fleet into battle. Room 40 not only provided advance notice to the Grand Fleet, but also delivered regular updates on the position of the High Seas Fleet until the start of the Battle of Jutland⁵, and after the battle, it enabled an accurate assessment of German losses (Czak, 2019, p. 2). During World War I, British codebreakers sifted through the secret military, naval, and diplomatic messages of Germany and its allies, as well as those of neutrals, including the United States, Spain, the Netherlands, Greece, and Switzerland. British codebreaking efforts were part of the overall effort that secured victory, and by drawing America into the war, codebreaking played a critical role in determining who would win and who would lose. Thus, at first glance, the story of codebreaking seems like a classic example of history being written by the victors through the documents they chose to leave us in the archives (Gannon, 2010, <http://www.paulgannonbooks.co.uk/styled-3/files/page3-intro-edited-for-web.pdf>). After 1965, the US War Department began sharing its work, studies, conferences, and bulletins on telegraphy with the public (Tuchman, 1966, p. ix).

Could the Zimmermann Telegram be a Social Engineering Study?

The Zimmermann telegram was initially met with skepticism and criticism, a sentiment also prevalent among Germans in America. Initially, American public opinion seemed reluctant to engage in direct war with Germany. However, following Zimmermann's own admission of the telegram's authenticity, its impact intensified in America, particularly through newspapers. Public opinion began to speculate. For example, the Milwaukee Journal newspaper began to discuss how the acceptance of the telegram's authenticity would create emotional revulsion among many of Germany's allies in the Midwest. Later, newspapers such as the Chicago Staats-Zeitung, Detroit Abent-Post, Cincinnati Volksblatt, Freie Presse, and St. Louis America (many of which had

⁵ The Battle of Jutland (May 31–June 1, 1916) was by far the largest naval battle of World War I (1914–18). This single encounter between the main forces of the British and German fleets took place in the North Sea, south of Norway. Approximately 250 ships participated in the Battle of Jutland, the last major naval battle in history involving only surface vessels. Although the battle ended in a draw, Germany declared victory, arguing that it had lost fewer ships and soldiers. In contrast, Britain argued that it had achieved a strategic victory, as the German High Seas Fleet had not posed a serious threat to British waters again throughout World War I. For detailed information Cartwright, 2025, p. 1, <https://www.worldhistory.org/trans/tr/2-2853/jutland-muharebesi/>

previously declared the telegram a forgery) remained hesitantly silent in the face of its veracity. Subsequently, newspapers across America, such as the El Paso Times, began to express their outrage in angry articles. Germany was portrayed to the public as a country "writhing in a swamp of intrigue," with the Sacramento Bee newspaper describing the situation as "treacherous hostility, insidious and vile intrigues," and sharing this with the public. From Vermont to Florida to Oregon, many writers and editors commented that Zimmermann was crystallizing emotions everywhere. The Springfield (Massachusetts) Republican newspaper stated that nothing could strengthen the American people more than the threat of a hostile act against American soil, while the Los Angeles Tribune wrote that it had extinguished pacifism. Although the press wrote articles that fueled these war possibilities, one truth emerged that was more important: "America is now involved and has been drawn into a situation where it will ultimately have to fight." (Tuchman, 1966, p. 181). The impact of the "Zimmermann Telegram" of that era was managed in this way.

The history of the telegraph, its impact on states and the outcome of the war, has been studied, and the process has generally been presented as an intelligence success. However, when it comes to war strategies, social engineering, and intelligence operations, one of the important points to keep in mind is the accuracy of the activities described and what the main aims and objectives were. Looking at the World War, especially in late 1916 and early 1917, America initially emerged as a neutral power, while Britain was experiencing political fatigue from the prolonged war. Both sides desired to end the war as quickly as possible. A different question that needs to be asked here is: Was the Zimmerman Telegram a planned and managed operation by intelligence organizations to minimize public reactions to the war? When this question is considered from the perspective of the winners and losers, the legitimacy and justification of the US entry into the war and Britain's victory as the strongest ally are at stake. It is possible to discuss and evaluate these questions. In 2017, BBC News Security Correspondent Gordon Corera also asked the same questions, "Why was the Zimmerman Telegram so important?" He published an article with a title.

Article;

"Tuesday marks the 100th anniversary of a remarkable achievement for British intelligence: but one that involved spying on the United States and then collaborating with high-ranking officials to manipulate public opinion in America. On the morning of January 17, 1917, Nigel de Grey entered his boss's office in room 40 of the Admiralty Building, the headquarters of the British codebreakers. Reginald "Blinker" Hall clearly understood his subordinate's excitement. "Do you want to involve America in the war?" de Grey asked. The answer was obvious. Everyone knew that America's entry into World War I to fight the Germans would help break the impasse. "Yes, son." "Why?" Hall replied. "I have something quite surprising, and if we can use it, it could be useful," said de Grey. The previous day, German Foreign Minister Arthur Zimmermann had sent a message to the German ambassador in Washington. The message used a code that had been largely deciphered by British codebreakers, the predecessors of those who would later work at Bletchley Park. Zimmermann had instructed them to approach the Mexican government with a rather unusual offer: if they joined any war against America, they would be rewarded with the territories of Arizona, New Mexico, and Texas. After reading the text, Hall said, "That could be a very big deal, perhaps the biggest deal of the war." "For now, nothing will be said to anyone outside this room," he said. Part of the problem concerned how the message was obtained. At the start of the war, German telegraph cables across the English Channel had been cut by a British ship. Therefore, Germany usually sent its messages in code through neutral countries. Germany had convinced US President Wilson that keeping communication channels open would help end the war, and so the US had agreed to forward German diplomatic messages from Berlin to its embassy in Washington. The message, which would become known as the Zimmermann Telegram, was transmitted in code to the American Embassy in Berlin at 3:00 p.m. on Tuesday, January 16.

The American ambassador questioned the content of such a long message and was assured that it concerned peace proposals. That evening, it was forwarded through another European country and then London to the State Department in Washington. From there, it would finally reach the German embassy on January 19, where it would be decrypted, re-encrypted, and sent via a commercial Western Union telegraph office. It was to be sent to Mexico and would arrive there the same day. British codebreakers, thanks to their interception capabilities, were able to read the message two days before it reached its intended recipients (though initially they couldn't read the entire message). A coded message about attacking the US was transmitted through US diplomatic channels. Britain was monitoring the US and its diplomatic traffic (a practice it would continue for the next quarter century). This telegram was extremely valuable from an intelligence standpoint and could be used to persuade America to join the war. But how could Britain use it? Doing so would reveal that they had both broken German codes and obtained the country they hoped to ally with through espionage. Hall kept all the copies locked on his desk until he decided what to do, and ordered the rest to be deciphered. London believed that Germany's unrestricted submarine warfare – its attacks on merchant ships – would be enough to draw America into the war. When signs emerged that additional support might be needed, it was decided to activate the Zimmermann Telegram. Room 40 received a message from one of its contacts from the US to Mexico. He requested a copy of anything sent to the German embassy. This resulted in obtaining another copy of the telegram. In this case, Britain could avoid the problem of admitting to spying on friendly countries by claiming to have intercepted the message in this way. Britain also had to convince the Americans that the message was not a ruse designed to draw them into the war. Eventually, the US obtained its own copy from the Western Union telegraph company, and De Grey later personally deciphered it in the presence of a representative at the US embassy in London. This technically meant that all parties could claim the code was deciphered on US soil. When President Wilson learned the details, he exclaimed, "Oh my God!" It would be too bold to claim that the Zimmerman Telegram alone brought America into the war. Germany's unrestricted submarine warfare policy played a larger role in this. However, the telegram was useful in convincing American public opinion that they should send their troops to fight in Europe. The telegram provided the perfect justification for a policy change and convinced some skeptics. Many saw it as a way to secure Britain's hand in World War I (Corera, 2017, p. 1).

America's entry into the war on Britain's side, clearly in the interest of both states, is a decision too significant to be attributed to a single cause. However, two aspects deserve careful consideration. Firstly, intelligence technologies, and secondly, the power of public opinion. In the first step, Britain, possessing a significant advantage in intelligence warfare through its experts and technological superiority, gained the ability to manage the war psychology to its advantage. In the second step, this intelligence superiority proved useful in informing, manipulating, and gaining support for the war among the public, thus eliminating the potential threat of anti-war sentiment and secession within the country. Interestingly, although the American public initially approached the Zimmermann telegram with skepticism and a tendency to disbelieve it, Zimmermann's personal endorsement of the telegram, along with the powerful pro-war articles in American newspapers, proved quite advantageous for Britain.

Two main issues that led to questions about whether this process was an intelligence success and operation were the leaking of the telegram to the newspapers and Zimmermann's own admission of this failed attempt. Of course, many opinions can be generated on the subject, but based on the available data, this study is open to evaluation in terms of the interactive aspects of social engineering and intelligence work. While obtaining the information in question demonstrates the functionality of intelligence, the leaking and sharing of sensitive information and documents, and the pro-war articles in the newspapers, served the purposes of social engineering. The United States and Great Britain adopted policies to continue this shared partnership under wartime conditions.

These intelligence exchanges were kept alive as a result of necessities and mutual interests, and on February 8, 1941 (<https://www.nsa.gov/History/Cryptologic-History/Historical-Events/#pre1952-timeline>) At Bletchley Park⁶, cooperation between the two states was further enriched (Corera, 2016, p. 1)⁷.

Conclusion

World War I was a crucial turning point in world history. This war, which could also be called the last organic war, had devastating consequences for each nation. Since the focus of this study is on intelligence and cryptography, Britain and America stand out in this respect.

The "Zimmermann Telegraph" incident, involving transatlantic operations, represents a significant phase of this process with its intelligence, technological, and social impacts.

First, the cutting off of all telegraph communication lines in Germany, and the fact that America could only receive telegraphs from Germany with special permission from a German factory due to its economic ties, was the first step in this process. This telegram was sent from Berlin through Washington to the German representative in Mexico.

Although Britain believed that Germany's unrestricted submarine warfare – and attacks on merchant ships – would be enough to draw America into the war, when signs emerged that additional support might be needed, the decision was made to activate the Zimmermann Telegraph.

The telegram, obtained by eliminating the possibility of surveillance of America and the wiretapping of US Atlantic cables, revealed a dangerous situation that could not be ignored. The telegram, which called for Mexico to join the war on Germany's side and promised some American states to Mexico, was perceived as a serious cause for war. The telegram's clarification of the sides and the increased intensity of Germany's dangerous actions profoundly affected the US's neutrality.

Initially, many American journalists and German-Americans dismissed this as slander, but this changed with Zimmermann's own admission of the telegram. This telegram was encrypted and sent to Mexico via America (Tuchman, 1966, s. 179-199). This correspondence, intercepted by Britain's Room 40 intelligence unit, was discussed and deciphered by Nigel De Grey and his team, and then presented to the United States for evaluation. Consisting of a single page of numerical text, this telegram sheds light on the cryptography efforts of the time and holds immense significance due to its discovery and public dissemination. Shared through open access in the US National Archives, this telegram stands as an example of how delicately world balances can be altered.

While the interception of the telegraph through a technological advantage was a significant achievement for Britain, it also demonstrates the existence of an ambiguity regarding eavesdropping between Britain and America in terms of international law and alliance requirements. The sharing of information without triggering a diplomatic crisis can also be considered an important example in terms of politics and diplomacy. Britain was able to achieve this information sharing smoothly, without causing a diplomatic crisis. In this way, the interception and sharing of the telegraph was not only presented for public consumption but also internally to those working in the British code-

⁶ Bletchley Park was the headquarters of the Government Code and Cipher School (GC&CS) during World War II. Over 10,000 people worked there during the war, at least two-thirds of whom were women. Alan Turing and Gordon Welchman invented the Bombe machine, an electromechanical device used to decode codes; Bombe machines were used by the Wrens (Royal Navy Women's Service). Bletchley was given the codename Station X, and a spy named Boniface, stationed in Germany, was fabricated as a source to conceal the codebreakers' actual work.

⁷ Late on February 8, 1941, four Americans arrived at Bletchley Park. Blackout curtains made the mansion even darker. The journey of the four, known as the Sinkov Mission after its leader Abraham Sinkov, was stormy, dangerous, and entirely secret. Their arrival marked the beginning of one of history's longest-running and at times controversial intelligence alliances.

breaking organization, providing a useful internal narrative about the origins of their own organization.

This telegram also had evaluators with different perspectives. In some of the opinions put forward, the question was asked whether the Zimmermann incident could be considered as a social engineering work from beginning to end. It was emphasized that one aspect of intelligence activities is social perception management and that the telegraph process should be evaluated from this perspective. Facts such as Britain's illegal eavesdropping, telegram monitoring, sharing the information it wanted with the states it wanted, when it wanted, and the knowledge that the USA's entry into the war could end the war on behalf of the Entente bloc, gave rise to the possibility that this telegram could be a directing intelligence activity. Although it was expressed as the war strategy of England and America, the fact that the telegram was not fake and that its authenticity was confirmed by Zimmermann himself was a social engineering aspect, but it was accepted that it was a threat that would fuel the possibility of war. However, even if the telegram and its contents are confirmed, the question of whether it is a big enough threat for America to decide to go to war is also important. Because even if Mexico declares war on America, how effective will it be? Does it have the power to shake America? questions are important.

Therefore, while British intelligence success, codebreakers, and information sharing between Britain and America may have influenced the course of the war, America's decision to enter the war cannot be explained solely within the narrow framework of the Zimmermann telegram. Following World War I, a war of espionage, public manipulation, propaganda, social engineering, and intelligence technologies, the world witnessed a major transformation in terms of war technologies and types. Cryptography and its impact, known as "C Power," proved just how critical future war technologies could be.

www.turkishstudies.net/turkishstudies**Turkish Studies**

eISSN: 1308-2140

**ANKARA SCIENCE
UNIVERSITY**

Amerika'nın İngiltere İstihbarat Birimindeki "40 Numaralı Oda" Kod Kırıcılarının Çözümlediği Zimmermann Telgrafı ile Birinci Dünya Savaşı'na Girişi

Giriş

Kriptoloji/ Kriptografi, verilerin anlaşılması zor ve şifrelenmiş hale getirilmesiyle ilgilenen bir bilim dalıdır. Yunanca kökenli olan "kryptós" (gizli) ve "graphein" (yazmak) kelimelerinden türetilen kriptografi, matematiksel yöntemler kullanarak mesajları korumak veya gizlemek için kullanılmaktadır. Matematikğin bir alt dalı yönleri ile şifre bilimi (kriptografi), hem de şifre analizi(kriptanaliz) matematiksel içerikler barındırmaktadır. Şifre biliminin amacı, hassas ve hayati konularda özellikle savaşlarda ileti güvenliğini sağlamak, şifre analizinin amacı ise var olan şifreleri doğru yöntemleri bulup çözmektir. Kriptolojinin temel kavramlarından biri olan şifreleme ise iletilmek istenen mesajın düz metnin içeriğini okunamayacak hale getirme işlemidir. Şifrelemede esas olan ise iletilmek istene mesajın sadece muhatabı/yetkili tarafından okunmasını sağlayıp, istenmeyen/yetkisiz/düşman şahıslar tarafından okunmasını engellemektir. Deşifreleme adımı ise (şifre çözümü) ise şifrelemenin tam tersi olup, mesajın tam ve doğru içeriğinin anlaşılıp, şifreli metnin düz metne çevrilmesi işlemidir (Soyaliç, 2005, s.1).

Yüzyıllar boyunca krallar, kraliçeler ve generaller, ülkelerini yönetmek ve ordularına komuta etmek için etkili iletişime güvenmişlerdir. Savaş gibi kritik durumlarda, mesajlarının yanlış ellere geçmesinin, değerli sırların rakip ülkelere ifşa edilmesinin ve hayati bilgilerin karşıt güçlere ifşa edilmesinin sonuçlarının da farkında olarak hareket etmişlerdir. Bu güvenlik tedbirleri zamanla gelişme göstermiş ve koşullara göre güncellenmiştir. Kodların ve şifrelerin geliştirilmesini motive eden şey, düşman tarafından ele geçirilme tehdidi olmuş ve bu şifrelerle dolu yapı her geçen gün daha da komplike hale gelmiştir. Örneğin, bir mesajı yalnızca gizlemek değil, hedeflenen alıcının okuyabileceği şekilde düzenleme teknikleri geliştirilmiştir. Güvenlik ve gizlilik arzusu, ulusların, mümkün olan en iyi kodları icat edip uygulayarak iletişimin güvenliğini sağlamaktan sorumlu kod oluşturma departmanları işletmeleri anlamına geldiği gibi yine aynı düzlemde, düşman kod çözücüler de bu kodları kırmaya ve sırları çalmaya çalışmışlardır. Kod çözücüler, ilk dönemlerde anlamsız sembollerden mantıklı kelimeler çıkarmaya çalışan mistik bir kabile olan dil simyacıları olarak görülseler de zamanla bu durum değişmiştir. Kodlama, sistematik ve uzmanlaşma ile devletlerin kurumsal yapılarında yer alan birimler olmuşlardır. Bu değişimin içerisinde, kodların ve şifrelerin tarihi, kod yapıcılar ve kod çözücüler arasındaki yüzyıllardır süren mücadelenin, tarihin seyri üzerinde dramatik bir etkisi olan entelektüel bir silahlanma yarışının hikayesi olmuştur. Bir kod, sürekli olarak kod çözücülerin saldırısı altında kalmış ve değişime dönüşüme mecbur bırakılmıştır. Çünkü kod çözücüler, bir kodun zayıflığını ortaya çıkaran yeni bir silah geliştirdiklerinde, kod artık işe yaramaz hale gelmiştir. Ya yok olur ya da yeni, daha güçlü bir koda dönüşür. Bu yeni kod ise, kod çözücüler zayıflığını tespit edene kadar varlığını sürdürür ve bu böyle devam eden bir yarış olmuştur (Singh, 2002, s. 1-2).

M.Ö. 2000'lere kadar uzaman bir geçmişe sahip olan Kriptografi, yani mesaj açık olmakla beraber bir "mesajın anlamını" saklama çabası Hint , Mezopotamya Yunan, Roma ve Arap-Müslüman⁸ (Singh, 2002, s. 20) dünyasını da içeren bütün kültürlerde kullanılmıştır. Şifreli mesajlaşma birçok medeniyetlerin ortak kullanımı olsa da kriptanalizi icat eden Araplardır. Nihayet M.S. 750 yılında Abbasi Halifeliği döneminde ise şifreli mesajların çözümünü gösteren El-Kindi olmuştur. İslam dünyasının çok gelişmiş olduğu 9.yüzyılda Kriptograflar gizli yazı için yeni yöntemler geliştirirken, gizli mesajlara ulaşmak için bu yöntemlerdeki zayıflıkları bulmakta zorlananlar kriptanalistler olmuştur (Singh, 2002, s. 21; Bingöl, 2022, s. 114).

Avrupa merkezli bakıldığında, Venedik Onlu Konseyi, 1310 yılından sonra dünyanın en eski merkezi olarak örgütlenmiş devlet istihbarat teşkilatlarından birini oluşturup sistemleştirmiştir. Bu teşkilat, operasyon, analiz, kriptografi, steganografi, kriptanaliz ve hatta zehir tarzı öldürücü maddelerin geliştirilmesi gibi ana akım istihbarat işlevlerine hizmet eden, dikkate değer bir karmaşıklık ve olgunlukla faaliyet gösteren bir kamu sektörü kurumu algısı ile hareket etmiştir. Kriptografi, 15. yüzyıla gelindiğinde politik alandaki gelişmeler ve Rönesans döneminde sanat ve bilimin gelişimi, Kriptografi'ye daha derin bir etki yapmıştır. İtalya'da diplomasinin gelişimi sonucu İtalyan kent devletlerinin birbirlerine büyükelçiler göndermesi, diplomatik haberleşme gereği talimatların gizlenmesi ihtiyacı, Romanın yıkılışı sonrası adeta unutulmuş (Kriptografi) şifrelemeyi yeniden doğurmuştur (Iordanou, 2020, s. 253-255).

Alan ile ilgili çalışmaların varlığı bilinse de güvenlik ve devlet sırrı hüviyetleri ile bu çalışmaların sistemli bir derlemesini görmek mümkün olamamaktadır. Zamanın şartlarına göre kendini geliştiren, değiştiren ve dönüştüren kriptoloji şifreleme ve deşifreleme temel prensibini çağın iletişim teknik ve teknolojik malzemesi ile güncellemektedir. 15. ve 16. yüzyıllarda Avrupa'nın Osmanlı Devleti'ne karşı siyasi, ticari ve askeri manevralarında kullandığı istihbarat ve şifreleme metotları oldukça fazladır. Burada kendini koruma içgüdüğü ile hareket eden Avrupa için istihbarat teriminin iki yönü vardır. Birincisi, bilginin gizlice toplanması, analiz edilmesi ve yayılmasına yönelik sistematik süreci ifade ederken İkincisi hem saldırgan hem de savunmacı şekillerde ortaya çıkabilen "polis ve güvenlik" boyutuyla ilgili güvenlik, ön alma ve savaş hazırlıkları adımlarını barındırmaktadır. Dolayısı ile Modern dönem istihbaratın temelini erken dönem istihbarat faaliyetleri oluşturmakta ve bu birikimli gidiş Birinci Dünya Savaşı öncesi sistemleştirilerek istihbarat ve kriptolojinin temeli olarak görülmektedir denilebilir (Iordanou, 2020, s. 251-253). 18. yüzyılda özellikle Avrupa'nın yükselişi ile artan bu faaliyet alanında hala keşfedilmemiş el yazması materyal çok fazla olduğu da bir vakiadır (Kahn, 1973, s. 3).

⁸ Daha fazla kanıt, kriptografiye ayrılmış bölümler içeren 10. yüzyıla ait Adab al-Kuttâb (Sekreterlerin El Kitabı) gibi birçok idari kılavuzdan gelmektedir. Ancak, Arap bilginler şifreleri kullanmanın yanı sıra, şifreleri yok etme yeteneğine de sahiptiler. Aslında, şifreli mesajların şifresini çözme bilimi olan kriptanalizi icat eden onlardı. Kriptograflar gizli yazı için yeni yöntemler geliştirirken, gizli mesajlara ulaşmak için bu yöntemlerdeki zayıflıkları bulmakta zorlananlar kriptanalistlerdir. Arap kriptanalistler, yüzyıllardır kırılamayan tek alfabeli ikame şifresini kırmak için bir yöntem bulmayı başardılar. Kriptanaliz, bir medeniyet matematik, istatistik ve dilbilim de dahil olmak üzere çeşitli disiplinlerde yeterince gelişmiş bir eğitim seviyesine ulaşana kadar icat edilemezdi. Müslüman medeniyeti, kriptanaliz için ideal bir doğum yeri sağladı, çünkü İslam insan faaliyetinin her alanında adalet talep eder ve bunu başarmak bilgi veya ilim gerektirir. Her Müslüman, bilginin her biçimini takip etmekle yükümlüdür ve Abbasi halifeliğinin ekonomik başarısı, âlimlerin görevlerini yerine getirmek için gereken zamana, paraya ve malzemeye sahip olduğu anlamına geliyordu. Mısır, Babil, Hint, Çin, Fars, Süryanice, Ermeni, İbranice ve Roma metinlerini edinip bunları Arapçaya çevirerek önceki medeniyetlerin bilgisini edinmeye çalıştılar. 815 yılında Halife el-Memun, Bağdat'ta bir kütüphane ve çeviri merkezi olan Beytü'l-Hikme'yi (Bilgelik Evi) kurdu.

Dünyevi konuların daha iyi anlaşılmasının yanı sıra, kriptozonun icadı da din eğitiminin gelişimine bağlıydı. Basra, Küfe ve Bağdat'ta, ilahiyatçıların Kur'an'da yer alan Hz. Muhammed'in vahiylerini incelediği büyük ilahiyat okulları kuruldu. İlahiyatçılar, her vahiyde yer alan kelimelerin sıklığını sayarak vahiylerin kronolojisini belirlemekle ilgileniyorlardı. Teori, belirli kelimelerin nispeten yakın zamanda evrimleştiği ve dolayısıyla bir vahiyde bu yeni kelimelerden çok sayıda varsa, bunun kronolojide daha sonra ortaya çıktığını göstereceği yönündeydi.

Birinci Dünya Savaşı, dünya tarihini siyasi, sosyal, ekonomik alanlarda etkilemiş çok etmenli ve katmalı bir savaştır. Savaşın seyrini ve dengelerini değiştiren unsurlar; üstün silah teknolojileri, propaganda, hızlı haberleşme ve ulaşım olduğu gibi teknik ve casusluk takiplerinin karşı şifreleri kırma çalışmaları olmuştur. Amerika ve Avrupa bu hızlı değişimi hem yaratıp hem yönetirken, Osmanlı Devleti ise 19. yüzyılda kullanmaya başladığı telgraf sistemleri ve şifreleme konularında Avrupalı devletlerden daha az gelişmiş ve dezavantajlı konumda olmuştur (Bingöl, 2022, s. 113-128)⁹.

Bu casusluk, propaganda ve şifre kırma faaliyetleri devletlerin modern dünya sisteminde sahayı anlama, elde etme, yönetme adımlarının temellerini oluşturmuştur. Casusluk ve propaganda savaşın öncesi, savaş dönemi ve sonrasını kapsasa da özellikle şifre kırma faaliyetleri bizzat savaş sürecinde en önemli çalışmalar olarak ifade edilebilir. Şifre kırma yeteneği ve isabetliliği devletlerin karşı faaliyetlerini, taarruz planlarını, yer ve saat olarak verebilirken muhtemel düşmanlık ya da ittifakların tespit edilebilmesini de sağlamak açısından çok önemlidir. Savaşta dengelerin özellikle kamuoyu baskısı ya da maddi tükenmişlik (silah-cephane temini, iâşe temini, asker takviyesi vb) ile hızla değişebilmesi, devletlerin tarihinden gelen idealize-hayal edilmiş topraklara göz dikmesi gibi nedenler şifreli haberleşmenin önemini daha da artıran unsurlar olmuştur. Bu durumu özetleyen ve açıklayan en önemli şifreleme vakalarından biri Birinci Dünya Savaşı'nda Amerika Birleşik Devletleri-İngiltere ve Almanya arasında yaşanmıştır.

Bu şifreleme ve şifre çözme faaliyetleri dünya savaşının seyrini etkilemiş ve dengeleri İtilaf Devletleri adına değiştirmiştir. İki ana grubun dahil olduğu Birinci Dünya Savaşı'nda Bir yanda İngiltere başı çekerken karşı cephenin öncüsü ise Almanya olmuştur. Dolayısı ile İngiltere ve Almanya arasındaki çekişmenin sonucunda bir Avrupa savaşı olarak başlayan büyük savaş, özellikle Osmanlı Devleti'nin parçalanması ve elde edilecek toprakların Avrupalı devletler tarafından paylaşılması esasına dayandırılmıştır. Avrupa kıtasında dengeler bu esaslar üzerine inşa edilirken Rusya'nın İngiltere tarafında yer alması Almanya'nın elini oldukça zorlaştırmıştır. Bu durumda Almanya kendisine müttefik olarak yanına alabileceği bütün devletleri önemsemiş ve dengeleri değiştirebilecek unsurları hesaba katarak hareket etmiştir.

Burada Almanya'nın planlayıp hayata geçirmek istediği şey ise Amerika Birleşik Devletleri'ni savaş dışı-ya da kendi cephesinde savaşa sıkışmış hatta tutacak bir eylem gerçekleştirmek olmuştur. Bu amaçla ABD ve Meksika arasında bir savaşı tetiklemek savaş stratejisi olarak belirlenmiş ve faaliyetler bu çerçevede gerçekleştirilmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Birinci Dünya Savaşı'na Girişi ve Şifre Çözücüler

Amerika'nın savaşa çekilmesi, kendi iç cephelerinde meşgul edilmesi, Meksika'ya vaad edilen topraklarla Amerika'nın güçten düşürülmesi planları Almanya'nın önemli bir savaş hamlesi olmuştur. Özellikle İtilaf bloğunun temsilcisi İngiltere de aynı propaganda ve casusluk faaliyetleri ile ypratılmaya çalışılmıştır.

Amerika'da Riverbank'teki Şifreler Bölümü'nün ve Genetik Bölümü'nün başı olan, Elizabeth Smith ve Friedman Mayıs 1917'de evlenip ve kriptoloji tarihindeki en ünlü karı-koca ekibini kurmuşlardır. Amerika bir ay önce savaş ilan etmesi ve ülkedeki tek aktif kriptoloji kuruluşuna sahip

⁹ III. Selim döneminde Osmanlı İmparatorluğu'nda diplomatik Kriptografi doğdu. Ancak 1797 yılında başlayan bu çaba kesintiye uğrasa da Kriptografi uygulamaları devam etmiştir. 1816 yılından itibaren Osmanlı iç bürokrasisi de kriptografik yazışma yöntemlerini benimsemiştir. Hem dahili hem de harici bürokrasisi, esas olarak "monolofabetik ikame şifrelerine" dayanıyordu. İlk günlerden itibaren, şifre anahtarlarındaki harfler sayısallaştırıldı. Bu şifreleme anahtarlarının yanında "kelime" tabanlı "Kodlar" kullanılsa da sayıları çok sınırlıydı. Bu dönem 1855 yılına kadar sürmüştür. Telgrafın Osmanlı Devleti'ne girmesi durumu değiştirmiştir.

"Monoalfabetik" yerine koymalı şifredir. Monoalfabetik, yerine koymalı şifrede alfabedeki her harfin yerine gönderici ve alıcının bildiği bir harf konulur. Ayrıntılı bilgi için bkz. Şen, 2006, s.5.

olan Riverbank, çeşitli devlet bürolarından gayri resmi olarak çözüm için kriptogramlar¹⁰ almaya başlamasına sebep olmuştur. Burada Almanya hem Amerika için İngiltere için karşı propaganda ve şifreli yollarla ülkelerin güçlerini bölecek askeri, siyasi, sosyal olaylar çıkarma çalışmaları yapmıştır. Muhtemelen en önemlileri, Alman yardımıyla İngiltere'nin Avrupa'daki meşguliyetinden faydalanarak Hindistan'ın bağımsızlığı için grev yapan 125 Hindu'dan oluşan bir gruba giden ve onlardan gelen mesajlar ve Meksika'nın Amerika'ya savaş ilan etmesini sağlamak çalışmaları olmuştur. Hindistan meselesi ile ilgili şifreler, çözüm için William Friedman'a verilmiş ve o da Berlin'e gönderilen telgraflarda kullanılan sayı şifresini hızla çözmüştür. Düz metnin ve anahtar kelimenin harfleri, normal bir alfabeyle sahip 4 x 7'lik bir dama tahtası kullanılarak rakamlara dönüştürülmüş; anahtar rakamlar daha sonra düz metnin rakamlarına eklenerek şifreli metin oluşturulmuştur. Anahtarlardan biri LAMP'tı. Her ajanın kendi anahtarı oluşturulmuştur. Ancak Friedman bunları çözmekte hiç zorlanmamış, amatörler tarafından genellikle kriptografik güvenliğin en üst noktası olarak görülen bir sistem olan kitap şifresi de onu şaşırtmamıştır (Kahn, 1973, s.183). Friedman 1921-1974 yılları arasında Savaş Bakanlığı Baş Kriptoanalisti olarak görev yapmış çok kritik çalışmalarda yer almıştır. (Tuchman, 1966, s.ix). Daha sonra 1958 yılında verdiği konferansta Friedman kriptolojinin önemini vurgulamak için kriptolojinin gücünü ifade eden "C Power" ifadesini kullanmış ve etkilerini bütün dünya ile paylaşmıştır. Kendi ifadeleri ile, "Başlığımdaki 'C' harfi kriptoloji kelimesini temsil ediyor. Dolayısıyla, hazırladığım serinin gerçek başlığı "Kriptolojik Gücün Tarih Üzerindeki Etkisi"dir başlığıyla, genel tanımını "işinde hem pastayı yemek hem de pastaya sahip olmak için elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz." İfadeleri ile çalışmalarının gücünü ve etkisini anlatmıştır (Friedman, 1958, s. 1).

Amerika'nın Şifre-Kod Kıırma-istihbarat çalışmaları ise kurumsal özeti NSA (Ulusal Güvenlik Ajansı) belgelerine göre ise şu şekildedir.

- 16 Kasım 1912'de Herbert O. Yardley , ABD Dışişleri Bakanlığı'nda Kanun Memuru olarak işe alındı.
- 1916 yılında Albay Parker Hitt, ABD'de Askeri Şifreleme Kılavuzu'nu yayınladı.
- 28 Temmuz 1916'da ABD Donanması Kod ve Sinyal Bölümü kuruldu.
- 1917'de AT&T'den Gilbert Vernam, tek kullanımlık bantlı teleprinter'ı icat etti.
- 16 Ocak 1917 Zimmermann Telgraflı gönderildi
- 1 Mart 1917 Zimmermann Telgraflı ABD basınına gönderildi.
- 10 Haziran 1917'de ABD Ordusu Kod ve Şifre Bölümü, MI-8 kuruldu.
- 29 Haziran 1917'de Herbert O. Yardley, ABD Ordusu'nda Üsteğmen olarak göreve başladı.
- 28 Temmuz 1917'de Yüzbaşı Frank Moorman, Amerikan Sefer Kuvvetleri (AEF) bünyesinde ABD Ordusu Radyo Dinleme Bölümü'nü kurmakla görevlendirildi.
- 29 Ekim 1917: Birinci Dünya Savaşı'nda Fransa'da ABD'nin ilk dinlemesi
- 12 Aralık 1917'de ABD Ordusu'nun Fransa'nın Souilly kentindeki dinleme istasyonu açıldı.

¹⁰ Kriptogram, harflerin, sayıların veya sembollerin belirli bir yöntemle yer değiştirilerek şifrelendiği bir metin veya şifre türüdür.

- 15 Nisan 1918'de Arthur Scherbius, ENIGMA makinesinin prototipini Alman Donanmasına teklif etti.
- 1918 Mayıs'ında William Friedman, Birinci Teğmen olarak göreve başladı ve Fransa'daki Radyo İstihbarat Bölümü'ne atandı.
- 19 Mayıs 1919'da ABD Dışişleri Bakanlığı Başkanı Şifre Bürosu'nun (diğer adıyla Kara Oda) kurulmasını onayladı.
- 1919 Temmuz'unda Agnes Driscoll ABD Donanması'nda işe alındı.
- 1 Ekim 1919'da Şifre Bürosu faaliyetlerine başladı.
- 1 Kasım 1919 Büyük Britanya: Hükümet Kod ve Şifre Okulu (GC&CS) kuruldu.

(USA, National Security Agency/Central Security Service,2025

<https://www.nsa.gov/History/Cryptologic-History/Historical-Events/#pre1952-timeline>)

Birinci Dünya Savaşı'nda Haberleşme ve Diplomasi İstisnaları 40 Numaralı Oda

Birinci Dünya Savaşı her anlamda dünyanın yeniden şekillenmesi, algıların değişmesi, teknolojik yeniliklerin savaşa etkisinin derinden görüldüğü bir dönemdir. Savaşın öncesi de bu durumun temelini oluşturacak olayların bütününi ortaya koymuştur. Avrupa özelinde özellikle değişen güç dengeleri, sömürge yarışları, sanayi devrimi ve hızlı ekonomik büyüme, haberleşme ve ulaşım hızlarını artırmıştır. Bu hız istihbari faaliyetlerde de kendini göstermiş devletler bu yeni bilgi hızı ile neler yapılabileceğinin farkına varmışlardır. Çağın teknolojik avantajlarını da kullanan, milli birlikleri ve siyasal akımları yönetmeye başlayan Avrupa'da özellikle İngiltere istihbarat çalışmaları alanında bocalamış yeni sisteme entegrasyon ve toplum mühendisliği, istiladan ve siyasi esintilerden kurtulma çarelerini aramıştır.

Bu psikolojik iklimin yalnızca İngiltere'ye has olmadığını ifade etmek gerekir. Bu durum, 19. ve 20. yüzyılın ana etkinlik alanı olmuştur. Sanayileşme, şehirleşme ve kitlesel iletişim araçlarının özellikle telgrafın gelişimi çok önemli olmuştur. 19. yüzyıl telgrafı için, "Viktoryan Çağ'ın interneti" benzetmesi yapılmıştır, çünkü o dönem şartlarında, ancak ulaklarla, güvercinlerle, trenlerle, gemilerle gönderilen mesajlar aracılığıyla haberleşen insanlar, uzak mesafeler arasında saniyeler içinde bilgi alışverişinde bulunma şansı yakalamış ve bu durum 19. yüzyıl toplumunun zaman ve mekân algısında radikal bir değişiklik meydana getirmiştir. Gücü giderek artan bu yeni iletişim aracı için hükümetler, kullanımını sınırlandırmaya çalışmış, yasaklar koymuş, ancak başaramamıştır; her şeye rağmen şifreli bilgiler gönderilmiş, bu şifreler kırılmış; insanlar arasındaki ilişkilerin boyutu değişmiştir. Yani telgraf, 2000'li yılların interneti gibi, kendi teknolojik altyapısını oluşturmuş, kendi kurallarını koymuş, siyaseti ve ekonomiyi de etkileyen toplumsal değişikliklere yol açmıştır. Ticareti, gazeteciliği, kamuoyunun oluşma biçimini, diplomasiyi, uluslararası ilişkileri ve hatta hayal gücünü derinden etkileyen olan telgraf, toplumsal yapıları ve savaş üstünlüklerini etkilemiştir (Sunar, 2014, s. 3-4). Bu gelişmelerle birlikte Avrupa'da yaygınlaşan, güvenliği merkeze alan-önceleyen devlet eğilimi güçlenmiştir. Fransa'da Dreyfus Olayı (1894 yılında Fransa'da, Yahudi bir subay olan Alfred Dreyfus'a yönelik casusluk suçlamalarının skandal yargılama sürecine verilen isim) etrafında gelişen iç tehdit söylemleri, Prusya'da sosyalistlerin izlenmesi, Rusya'da Çarlık rejiminin casus-provokatör kullanımı gibi örnekler, güvenliğin her alanda önemli ulusal kimliğin bir parçası olarak düşünülmesine sebep olmuştur. İngiltere özelindeyse bu süreç, casus figürü etrafında kristalleşmiş; casus hem içe sızan yabancı hem de sadakatsizlik potansiyeli taşıyan yurttaş sembolü olarak ifade edilmiştir. Dolayısı ile casusluk yalnızca devletin dış güvenlik meselesi olarak kalmamış, toplumsal düzeni koruma gerekçesiyle ayrıca üzerinde durulmuş bir kontrol aracı haline dönüşmüştür. Bu değişimlerin ışığında casus korkusu, casusluk paranoyaları geçiren İngiltere öncelikle, yabancı-göç hareketlerini incelemek ve kontrol altına almak için, 1905 yılında Yabancılar

Yasası (Aliens Act)'nı çıkararak yabancıların ülkeye girişini denetlemeye başlamıştır. Daha sonra bu süreçte, kademeli olarak önemli bir istihbari merkez ağı kurmuş ve yönetmiştir. 1909 yılında Gizli Servis Bürosu'nun kuruluşu gerçekleşmiş (Secret Service Bureau) , yapılan düzenlemelerle, kısa sürede iç tehditlere odaklanan MI5 ile dış tehditlere yönelen MI6 şeklinde ikiye ayrılmıştır (Karataş, 2025, s. 191-192).

Winston S. Churchill'in 1923 yılında yayınlamaya başladığı "Dünya Krizi 1911-1918"¹¹ eserine bakıldığında o dönemdeki istihbarat çalışmalarının önemi daha da anlaşılmaktadır. Örneğin eserde, Rusların İngilizlere Eylül 1914'te Baltık Denizi'nde karaya oturan Alman hafif kruvazörü Magdeburg'un şifre ve sinyal kitaplarının kopyalarını verdiğini ortaya koyduğu bilgileri verilmiştir. Churchill, Rusların bir Alman astsubayının cesedini bulduklarını ve ölüm anında kaskatı kesilmiş kollarıyla göğsünde Alman Donanmasının şifre ve sinyal kitaplarını ve Kuzey Denizi ile Heligoland Körfezi'nin ince kareli haritalarını bulduklarını anlatan ilk kişidir. Churchill, "kriptograflar bölümü"nde bu süreçlerden açıkça bahsetmiştir (Christensen, 2011, s. 283-284).

Dolayısı ile istihbari çalışmaların öneminin farkında olan, hatta çağın şartlarına göre öncü modern sistemleri kullanan İngiltere'nin "Zimmermann Telgrafı"nın baştan sona süreci İngilizlerin örtbas ettiği ya da hikâyenin ima ettiği kadar amatörce ve şansa bağlı değildir. Ancak, bazı tarihçilerin ifade ettiği kadar soğukkanlılıkla planlanmış ve uygulanmış da değildir. Batı Londra'daki Kew Ulusal Arşivleri'nde ve Cambridge'deki Churchill Arşiv Merkezi'nde bulunan çeşitli belgesel kaynakları bir araya getirerek, Oda 40'ın ve neredeyse unutulmuş askeri muadili MI1(b)'nin kuruluşuna dair daha incelikli bir anlatım oluşturmak mümkündür. Resmi hikâye sadece kamuoyu tüketimi için oluşturulmamış, aynı zamanda İngiliz şifre çözme örgütünde çalışanlara da içsel olarak aktarılmış ve kendi örgütlerinin kökenlerine dair kullanışlı bir iç anlatım sağlamıştır. Tarihçiler gizlilik perdesinin arkasına ne kadar çok bakarlarsa, Birinci Dünya Savaşı'ndan önceki on yıllarda İngiliz istihbarat faaliyetlerinin kapsamı hakkında o kadar çok şey keşfederler. Daha sonra yapılan çalışmalar, İngilizlerin dinleme ve şifre çözme alanındaki uzun ama sınırlı tarihini ortaya çıkarmış ve daha önce kabul edilenden daha derine inerek, 40 Numaralı Oda ve MI1(b)'nin, miras alınan anlatıların öne sürdüğünden biraz daha fazla öngörüyle geliştiğini ortaya koymuştur (Christensen, 2011, s. 283-284).

Birinci Dünya Savaşı'nın pek çok istenmeyen sonucundan biri de kalıcı, bürokratik istihbarat aygıtlarının kurulması olmuştur. Büyük Savaş'tan önce, birinin düşmanlarını gözetlemek, genellikle kısa süreliğine, belirli nedenlerle ve yalnızca birkaç güvenilir kişi tarafından üstlenilen bir görev olmuştur. 1914'ten önce Avrupa'da çok az sayıda ayakta duran istihbarat örgütü ise nispeten küçük ve dar odaklı olmuşlardır. Ancak savaşın gereklilikleri, büyük miktardaki bilgilerin toplanması, analiz edilmesi ve dağıtılması konusunda sistematik bir yaklaşımı zorunlu kılmış ve derin, doğru, hızlı istihbarat çok daha önemli hale gelmiştir.

Özellikle düşman hakkında çok miktarda bilgi almak hayati önem hayati bir konu olmuştur. Bu şartlar altında, Büyük Savaş'taki en önemli istihbarat türü karşı topçu istihbaratı olarak adlandırılmıştır; ancak modern istihbarat örgütlerinin yükselişine en verimli ve en büyük katkısı sağlayan, sinyal istihbaratı olmuştur (SIGINT). Neredeyse tüm büyük Avrupalı güçler bu nispeten yeni istihbarat türünden yararlanırken, hiçbir kuruluş sistematik istihbarat işleme ihtiyacını daha iyi anlayamamış veya Britanya Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın 40. Odası kadar kayda değer bir başarı elde edememiştir. Oda 40, İngiltere'nin İstihbarat Servisi bünyesinde, Amirallik istihbaratına

¹¹ Dünya Krizi, Churchill'in Birinci Dünya Savaşı tarihidir ve ilk olarak 1923 ile 1931 yılları arasında altı kitap halinde yayımlanmıştır.

İlk dört kitap, 1911-1918 yılları arasındaki savaş yıllarının tarihini kapsar ve 1923 ile 1927 yılları arasında yayımlanmıştır. 1929 ve 1931 yıllarında iki ek cilt daha yayımlanmıştır. Bunlar, 1918-1928 yıllarını kapsayan Savaş Sonrası ve Churchill'in başlangıçta "beş ciltlik tarihimizden ayrı ancak ona ek olarak" önerdiği ve "Doğu cephesindeki olayların seyrini" daha ayrıntılı olarak anlatmayı amaçlayan Doğu Cephesi'dir.

bağlı son derece gizli bir İngiliz istihbarat birimi olarak çalışmıştır. Birincil görevi Alman kablosuz iletişimini(telgraflarını) engellemek ve şifresini çözmek olarak belirlenmiştir. Ayrıca diplomatik telgraf sistemlerini de tarayan birim Birinci Dünya Savaşı'nda çok önemli bir rol oynamıştır. Oda 40'ın başarısı birçok yönden tesadüflere borçludur. Savaşın ilk aylarında İngiliz deniz istihbaratı, hepsi benzersiz bir şekilde hazırlanmış üç Alman deniz kod kitabını ele geçirmiştir. Hepsisi benzersiz bir tarzda gerçekleşen faaliyetlerde, Kraliyet Donanması; Avustralya kıyısı açıklarında bir Alman ticaret gemisinden Handelsverkehrsbuch'a el koymuş; Ruslar, Estonya'da karaya oturan bir Alman gemisinden ele geçirdikleri Signalbuch der Kaiserlichen Marine'nin (SKM) bir kopyasını paylaşmış ve bir İngiliz trol teknesi Verkehrsbuch'u Hollanda açıklarında yakaladıktan sonra ters çevirmişti. Bunlar Almanlar tarafından kullanılan birçok kod kitabından yalnızca üçü olmuş temel istihbarat kodlarına eklenmiştir. Her birinin değeri farklı olan bu ele geçirmelerde ve Almanya'nın eli zayıflatılma imkanı bulunmuştur. Bununla birlikte, İngilizlerin bu son derece gizli belgeleri edinmedeki ilk başarısı, özellikle SKM, Almanların Açık Deniz Filosuna onlarca yıldır yaptığı yatırımla birleştiğinde, Amiralliğe, Alman deniz faaliyetlerine adanmış bir iç istihbarat fonksiyonu yaratma konusunda büyük bir ivme kazandırmıştır. Sonuç olarak, ele geçirilen mesajların çokluğu ve şifre çözme ve analiz yükü, sürekli bir organizasyonun varlığını gerektirmiştir. Bu nedenle, Kasım 1914'te, yeni atanan deniz istihbarat müdürü Yüzbaşı William Reginald "Blinker" Hall (1870-1943), gelişen istihbarat personelinin ana Amirallik binasından Eski Amirallik Binasının Oda 40 olarak adlandırılan bir alanına taşınmıştır. Oda'nın taramalarına takılan Zimmermann Telgrafı da bu diplomatik telgraflar içerisinde savaşın seyrini etkileyen yönleri ile dönüm noktalarından birini oluşturmuş alınan tedbirler ve yapılan yatırımların ne kadar yerinde olduğunu kanıtlamıştır (Tuchman, 1966, s. 3-10, Czak, 2019, s. 1).

Zimmermann telgrafının "40 Numaralı Oda" da değerlendirilmesi ve istihbarat çalışmalarının Birinci Dünya Savaşı'na etkisi

17 Ocak 1917'de, genç bir deniz istihbarat subayı olan Nigel de Grey, savaş zamanındaki üstü olan Deniz İstihbarat Direktörü Yüzbaşı William Hall'un ofisine aceleyle gitti. İçeri girdiğinde de Grey sabırsızca sorusunu kekeleyerek sordu: "Amerika'yı savaşa sokmak istiyor musunuz, efendim? "Astları ve meslektaşları tarafından hızlı göz kırpmaları nedeniyle "Göz Kırpan Hall" olarak bilinen kısa boylu, şık yüzlü yüzbaşı hemen tetikteydi. "Evet, neden?" diye haykırdı. De Grey bir kâğıt parçası sallayarak "Onlara verirsiniz onları savaşa sokacak bir telgrafım var" diye bağırdı. Savaş kritik bir aşamadaydı. Karada ve denizde korkunç, kanlı bir çıkmaz, canları korkunç bir hızla tüketiyordu. Ordu, çıkmazı kırmak için açık bir yol sunmuyordu. Amerika'nın savaşa girmesi ise dengeyi değiştirebilir ve korkunç katliama son verebilirdi. Fakat ne Amerika hükümeti ne de halkı Avrupalıların emperyalist savaşına katılmak istemiyordu. Eğer de Grey istihbaratının önemini abartmıyorsa, keşfettiği her neyse savaşın sonucunu belirlemede belirleyici olabilirdi. De Grey, Londra'nın merkezindeki Amirallik binasının 40 numaralı odasında çalışan birkaç kişiden biriydi. Görevleri Alman deniz ve diplomatik kodlarını çözmekti. Bu telgraf, Berlin'den Washington üzerinden Meksika'daki Alman temsilcisine gönderilmişti. De Grey ve meslektaşı Dilly Knox, mesajın sadece bazı bölümlerini çözebilmişlerdi. Ancak ortaya çıkardıkları, De Grey'i Hall'un ofisine koşturmak için yeterliydi. Telgrafta Alman Dışişleri Bakanı Arthur Zimmermann, Almanya ve Meksika'nın Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı savaşta güçlerini birleştirmesini öneriyordu – 'ortaklaşa savaş yürütün; ortaklaşa barış yapın'. Süreç anlaşılmış temek kodlar çözülmüş olsa da bu telgrafın paylaşımı bir anlamda 40 numaralı odanın ifşası, bilgi paylaşılırken Alman karşı istihbaratının öğrenmesi tehlikesi ve İngiltere'nin gizli tutmaya çalıştığı faaliyetlerinden birinin açığa çıkması anlamına geldiği için Deniz İstihbarat Direktörü (DNI) William Hall bu paylaşımın yapılması konusunda öncelikli olarak tereddütlü davranmıştır. Daha sonra, İngiltere'nin sıkışması, ABD'nin güçlü ve önemli bir müttefik olması, ABD'nin savaşa çekilmesi ile savaşın seyrinin değişeceği öngörüsü bu paylaşımın daha karlı olacağına inanmasını sağlamıştır (Tuchman, 1966, s. 2-7).

Alman Dışişleri Bakanı Arthur Zimmerman, Meksika'daki Alman Büyükelçisi Heinrich von Eckardt'a gizli, gönderdiği 4494 numaralı şifreli mesajda, Meksika'nın Alman davasına katılması karşılığında ABD topraklarının Meksika'ya verileceği belirtiliyordu. Şifreli mesaj İngiliz istihbaratı tarafından ele geçirildi ve deşifre edilerek İngiltere'deki Amerikan Büyükelçisi Walter Page'e verildi. Almanya'nın 1 Şubat'ta sınırsız denizaltı savaşına başlamasının ardından telgraf Amerika Birleşik Devletleri'nde kamuoyuna açıklandı. 6 Nisan 1917'de Amerika Birleşik Devletleri Kongresi resmen Almanya ve müttefiklerine savaş ilan etti. (ABD ,National Archives, Record Group 59, Series: Central Decimal Files, File Unit: 862.20212/69 THRU 862.20212/88)

Nigel De Grey BBC News International, 2017 (<https://www.bbc.com/news/uk-38581861>)

Telgrafta ilk önce mesajın özelliği ve etkisi anlaşılmamıştır. Sadece denizcilik kodu ile yazılmadığı, klasik veya yorumlanabilecek bir versiyondan uzak olduğu tespit edilerek 17 Ocak 1917'de Siyasi Bölüm'e gönderildi. Burada William Montgomery ve Nigel de Grey mesajı incelediler. İl göze çarpan unsur ise mesajın kodlu olmasının yanı sıra genel mesajlardan daha uzun olması idi. De Grey en üstte bulunan rakam grubuna "13042" odaklanmıştı ve bunun Alman diplomatik kodu "13040" ın bir varyantı olduğunu fark etti. Bu durumu Montgomery'e anlatınca, Montgomery üzerinde "zehir" yazar bir kitabı çıkardı. Bu kitap "113040" alman şifreli kodunun yeniden oluşturulmuş bir hali idi. Montgomery ayrıca 40 Numaralı Oda'nın birçok şifre varyantını içeren bir eser daha çıkardı. Binlerce dinlemenin ardından oluşturulan bu varyantlarla bir anahtar oluşturmayı başardılar. Kodlarda imza kişisini de arayan ekip "97556" kodu ile temsil edilenin de Allan Dış İşleri Bakanı Arthur Zimmermann olduğunu keşfettiler. Kime gönderildiğini ise, muhabata atfen yazılan "Sayın büyükelçinin kişisel bilgisi" cümlesi ile Amerika'ya yazıldığı için Almanya'nın Amerika Birleşik Devletleri büyükelçisi Kont von Bernstorff'a yazıldığı anlaşılmıştı (Tuchman, 1966, s.1-3).

Almanya'nın şifreleme metotları, telgrafın çözümlenmiş kodlama işlemleri ile ilgili olarak Friedman şu verileri paylaşmıştır;

Alman sisteminin çeşitli şifreleme yöntemlerini dağıtması, elçiliklere, askeri deniz atışeleri de dahil olmak üzere, 10.000 gruptan oluşan birinci sınıf, iki parçalı kodlar sağlıyordu. Aynı coğrafi bölgeler için yaklaşık on farklı kod vardı. Elçiliklere ve konsolosluklara, görünüşe göre tümü temel, büyük, tek parçalı bir koddan türetilen ikinci sınıf kodlar sağlanıyordu; bu kodlar, yüz gruptan oluşan sayfaların tamamının karıştırılması veya rastgeleleştirilmesi ve her sayfadaki onluk blokların benzer şekilde karıştırılmasıyla elde ediliyordu. Bu tür yarı rastgeleleştirilmiş veya türetilmiş birkaç kod vardı; Örneğin, Yakın Doğu için olan ve 89736 Kodu olarak bilinen bir kod vardı. ((Sekiz, dokuz, yedi, üç, altı şeklinde okunur)) Bu kod, Herr Wassmuss'tan veya Komutan Denniston'ın ona hitap ettiği gibi Bay "Ne Olmalı"dan ele geçirilmişti. 13040 Kodu olarak bilinen başka bir versiyon ise Batı yarımküre iletişimlerini içindi ve bu nedenle bu kod, Zimmermann Telgrafi için kullanıldı; Washington'daki Bernstorff, telgrafın orijinal

versiyonunun içeriğini iletmek zorunda kaldığında ve bunu kendi görevi olarak gördüğünde, bu versiyon 7500 olarak bilinen birinci sınıf, 10.000'lik grup, iki parçalı kodlardan birindeydi. Zimmermann neden mesajı Berlin'den doğrudan 13040 koduyla göndermedi de Bernstorff'un başka bir kodla tekrar etmesini sağladı (Friedman, 1958, s. 38-39).

Telgrafın içeriği tamamen çözülüp Amerikan kamuoyuna açıklandığında, Amerika savaşa katılmaya zorlanmış (Tuchman, 1966, s.179) ve Almanya'nın yenilgisi sağlanmıştır. Bu ele geçirilen mesaj, 40 numaralı odanın en ünlü başarısı olmuştur. Ancak, 'Zimmermann Telgrafı', savaş boyunca sistematik olarak ele geçirilen ve Oda 40 ve az bilinen Savaş Bakanlığı muadili MI1(b) tarafından deşifre edilen on binlerce telsiz ve telgraf kablosu mesajından sadece biri olmuştur. Bu şifre çözme faaliyetlerinin varlığı savaş boyunca gizli tutulurken, çeşitli çatışmalar bittikten kısa bir süre sonra ayrıntılar ortaya çıkmış ve kamuoyu ile paylaşılmıştır.

WESTERN UNION TELEGRAM

NEWCOMB CARLTON, PRESIDENT

Send the following telegram, subject to the terms on back hereof, which are hereby agreed to

GERMAN LEGATION
MEXICO CITY

via Galveston

JAN 19 1917

Charge German Embassy.

BEPNSTORFF.

130	13042	13401	8501	115	3528	416	17214	6491	11310
18147	18222	21560	10247	11518	23677	13605	3494	14936	
98092	5905	11311	10392	10371	0302	21290	5161	39695	
23571	17504	11269	18276	18101	0317	0228	17694	4473	
23284	22200	19452	21589	67893	5569	13918	8958	12137	
1333	4725	4458	5905	17166	13851	4458	17149	14471	6706
13850	12224	6929	14991	7382	15857	67893	14218	36477	
5870	17553	67893	5870	5454	16102	15217	22801	17138	
21001	17388	7446	23638	18222	6719	14331	15021	23845	
3156	23552	22096	21604	4797	9497	22464	20855	4377	
23610	18140	22260	5905	13347	20420	39689	13732	20667	
6929	5275	18507	52262	1340	22049	13339	11265	22295	
10439	14814	4178	6992	8784	7632	7357	6926	52262	11267
21100	21272	9346	9559	22464	15874	18502	18500	15857	
2188	5376	7381	98092	16127	13486	9350	9220	76036	14219
5144	2831	17920	11347	17142	11264	7667	7762	15099	9110
10482	97556	3569	3670						

USA, National Archives, Zimmerman Telegram as received by the German Minister to Mexico, January 19, 1917. National Archives Identifier: 302025.
<https://catalog.archives.gov/id/302025?objectPage=5>

TELEGRAM SENT.

SPECIAL GREEN

PREPARING OFFICE
WILL INDICATE WHETHER

Collect
Charge Department
OR
Charge to
\$

Department of State,
Washington, March 1, 1917.

American Embassy,
London.

CLASSIFICATION CANCELED Authority: letter
of 1-8-58 from W. H. Anderson, State Dept.
By R. Z. Neise Date 12-20-61

4494 *Urgent.*
Personal and Confidential. For the Ambassador.

Some members of Congress are attempting to discredit Zimmerman message charging that message was furnished to this government by one of the belligerents. This government has not the slightest doubt as to its authenticity but it would be of the greatest service if the British government would permit you or someone in the Embassy to personally decode the original message which we secured from the telegraph office *in Washington* here and then cable to Department German text. Assure Mr. Balfour that the Department hesitated to make this request but feels that this course will materially strengthen its position and make it possible for the Department to state that it had secured the Zimmerman note from our own people. Matter most urgent and I hope you can give it your immediate attention. The text of code message secured from telegraph office here is as follows, quote

Insert cipher
Unquote.

V
FLP-IHP

Sausung

See also 81 1/2

Enciphered by

Sent by operator M., 191

Index Bu.—No. 50.

862.20212/82A
CONFIDENTIAL FILE

USA, National Archives, Zimmerman Telegram as received by the German Minister to Mexico, January 19, 1917. (NAID: 302025)

<https://catalog.archives.gov/id/302025?objectPage=5>

Adını yazarından, Alman Dışişleri Bakanı Arthur Zimmermann'dan alan Zimmermann Telgrafı, Almanya'nın Meksika'daki savaş dönemi diplomasisine dair rahatsız edici bir ışık tutmuş ve Amerika Birleşik Devletleri'nin Birinci Dünya Savaşı'na girmesini hızlandırmıştır. Dünya genelindeki basın organları, 1 Mart 1917'de Alman Dışişleri Bakanlığı ile Meksika'daki temsilcisi arasındaki diplomatik yazışmaları yayınlayarak dünya çapında kamuoyunda büyük bir sarsıntıya neden olmuştur. Alman Dışişleri Bakanı Arthur Zimmermann (1864-1940) tarafından kaleme alınan not, Washington'daki büyükelçilik aracılığıyla Meksika'ya iletilmiş, İngiliz Gizli Servisi notu deşifre ederek ve endişe verici haberler içerdiğini tespit etmiştir. Şubat ayında sınırsız denizaltı savaşına geri dönen Almanya, Amerika Birleşik Devletleri'nin Müttefikler safında savaşa girmesi durumunda Meksika ile güçlerini birleştirmeye hazır olduğunu göstermiştir. Bu durumda Almanya, Meksikalılara cömertçe destek vermek ve onlara Teksas, New Mexico ve Arizona'yı savaş ganimeti olarak sunmak istediğini belirtmiştir. Japonya'nın da ittifaka katılmaya davet edileceği belirtilmiştir. Meksika Devlet Başkanı Venustiano Carranza (1859-1920), ezici bir güç olan Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı intihar niteliğinde bir savaşa girmek anlamına gelecek olan bu teklifi reddetmiştir. Ancak Carranza, gelecekteki iş birliği olasılığını canlı tutmak istediği için Alman temsilciye karşı sert davranmamaya çalışmıştır (Rinke, 2014, s. 1).

Almanya Dışişleri Bakanı Arthur Zimmermann (BBC News International, 2017, 20https://www.bbc.com/news/uk-38581861)

Ayrıca istihbaratın nasıl sağlandığı konusu da sistematik bir problem olmuş, İngiltere bu süreci kendi çıkarları doğrultusunda yürüterek; Zimmermann Telgrafını ele geçirip şifresini çözdüğünde, Amirallik ve Dışişleri Bakanlığı, telgrafi nasıl elde ettikleri konusunda ABD hükümeti ve genel kamuoyu için ayrıntılı yalanlar uydurmuş ve bu durumda aldatma ihtiyacı, Oda 40'ın aktif olarak Amerika Birleşik Devletleri aleyhine sinyal istihbaratı topluyor olması gerçekliği ihtimalini daha da arttırmıştır. Sonuç olarak, 40 Numaralı Oda, yalnızca Kraliyet Donanması ve İngiliz hükümetine düşman hakkında paha biçilmez bilgiler sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda çok daha büyük, çoğu zaman katı, aşırı bölümlere ayrılmış, bürokratik bir sistem içinde çok sayıda veriyi toplama, analiz etme ve yayma sorumluluğunu üstlenen modern istihbarat örgütlerinin öncüsü olarak da görev yapma zorluğunun üstesinden gelmiştir. 40 Numaralı Oda'nın Birinci Dünya Savaşı sırasındaki başarısı, yirmi yıl sonra İngiltere'nin düşmana karşı avantaj elde etmek için bir kez daha sinyal istihbaratı analistlerine başvurduğu zorluklar için ayrılmaz bir öneme sahip olmuştur (Czak, 2019, s.1).

Oda 40'ın en büyük örgütsel ve uzun vadeli başarılarından biri, Alman gemilerinin ve denizaltılarının hareketini tespit etmek için trafik analizini kullanması olmuştur. Analistler için sinyali kesip iletimi okuyamadıklarında trafik analizi gerekli olmasından dolayı, bunun yerine, yön bulma istasyonları kullanarak, analistler sinyalin kaynağını coğrafi olarak belirleyebiliyor ve böylece

geminin yerini tespit edebiliyorlardı. Sinyal türü hakkında temel bilgiler bile, İngilizlere Alman deniz kuvvetlerinin konuşlanması hakkında günlük olarak güncellenen bir genel bakış sağlıyordu. Bu, özellikle Oda 40'ın Alman denizaltılarının ve Müttefik gemilerinin konumunu Amiralliğin Savaş Odası'ndaki büyük haritalarda gösterebildiği ve ardından saldırıya açık olanları belirleyebildiği denizaltı hareketi sırasında çok önemli olmuştur. Ancak, bu tür bir tespit mutlak bir korunma sağlayamamıştır. İstihbaratın en yaygın sorunlarından biri, eğer varsa, istihbarata göre nasıl hareket edileceğine dair kritik kararların verilmesi süreci olmuştur. İngiliz hükümetinde Oda 40 istihbaratına erişimi olan az sayıdaki kişi, her bilgi parçasına göre hareket etmenin (yani bir denizaltının tehdidi altında olduğu bilinen her gemiyi korumaya çalışmanın) Almanları uyaracağından, iletişim uygulamalarını değiştirmelerine ve böylece İngiltere'yi değerli istihbarattan mahrum bırakacağından endişe duymuşlardır. Tersine, diğerleri, üzerinde işlem yapılamayan istihbaratın amacı nedir sorgulamaları yapılmıştır. Amirallik, istihbaratın kaynağını gizlemek için genellikle ustaca, ancak kusursuz olmayan mekanizmalar geliştirmiş bilinmezliğin avantajlarından yararlanmayı tercih etmiştir. Örneğin, 40 Numaralı Oda'nın gerekliliği tartışılmaz olsa da, kuruluş başlangıçta sinyal istihbaratının (SIGINT) karakteristik teknolojik ve matematiksel zorlukları nedeniyle mücadele etmiş, başlangıçtan itibaren mali kaynak ve insan sermayesi eksikliği bu sorunları daha da artırmış olsa da faaliyetlerine tutarlılıkla devam ettirilmiştir. En büyük başarısızlığı, Aralık 1914'te İngiliz liman kentleri Hartlepool, Scarborough ve Whitby'ye karşı Yüksek Deniz Filosu tarafından düzenlenen ve sonuçta 100'den fazla İngiliz sivilin ölümüne ve 500'den fazla kişinin yaralanmasına yol açan baskını tespit edememesi olsa da, 40 Numaralı Oda bir ay sonra, Kuzey Denizi'ndeki Dogger Bank'ta İngiliz balıkçı gemilerine saldırma planlarını özetleyen mesajları deşifre ederek itibarını kurtarmıştır. Sinyallerin zamanında ele geçirilmesi ve deşifre edilmesi, Amiralliğe Büyük Filosunu göndermek için yeterli uyarıyı vermiş ve Almanların hazırlıksız yakalandığı Dogger Bank Muharebesi'nde İngiliz zaferine katkıda bulunulmuştur. Aynı şekilde, 40 numaralı oda, Mayıs sonu ve Haziran başı 1916'da, Almanların Büyük Filoyu savaşa çekmek amacıyla Açık Deniz Filosunu Kuzey Denizi'ne taşıma emrini engellemede de takdire şayan bir performans sergilemiştir. 40 numaralı oda sadece Büyük Filoya önceden haber vermekle kalmamış, aynı zamanda Jutland Savaşı¹² başlayana kadar Açık Deniz Filosunun konumu hakkında düzenli güncellemeler sağlamış ve savaştan sonra Alman kayıplarının doğru bir değerlendirmesini yapmayı başarmıştır (Czak, 2019, s. 2). Birinci Dünya Savaşı'nda İngiliz şifre çözücüler, Almanya ve müttefiklerinin gizli askeri, deniz ve diplomatik mesajlarına ve ayrıca ABD, İspanya, Hollanda, Yunanistan ve İsviçre dahil olmak üzere tarafsızların diplomatik mesajlarına göz atmışlardır. İngiliz şifre çözme çalışmaları, zaferi elde eden genel çabanın bir parçası olmuş ve Amerika'yı savaşa sokarak, şifre çözme çalışmaları, kimin kazanan ve kimin kaybeden olacağını belirlemede kritik bir rol oynamıştır. Dolayısıyla, şifre çözme öyküsü ilk bakışta, tarihin galipler tarafından, arşivlerde bize bırakmak üzere seçtikleri belgeler aracılığıyla yazıldığı klasik bir örnek gibi görünmektedir (Gannon, 2010, <http://www.paulgannonbooks.co.uk/styled-3/files/page3-intro-edited-for-web.pdf>). 1965 yılından sonra ABD Savaş Bakanlığı tarafından, telgraf üzerindeki çalışmalar, incelemeler, konferanslar ve bültenler kamuoyu ile paylaşılmaya başlanmıştır (Tuchman, 1966, s. 1x).

Zimmermann Telgrafı Bir Toplum Mühendisliği Çalışması Olabilir mi?

Zimmermann telgrafı ilk etapta kabul görmeyen, eleştirel ve şüpheli bakılan bir haber olmuştur. Amerika'da yaşayan Almanlar için de bu durum geçerlidir. Zira Amerika kamuoyu ilk başlarda Almanya ile direkt bir savaşa girmeye taraftar görünmemiştir. Ancak telgrafın Zimmermann

¹² Jutland Muharebesi (31 Mayıs- 1 Haziran 1916), Birinci Dünya Savaşı'nın (1914-18) açık ara en büyük deniz savaşıdır. İngiliz ve Alman filolarının ana kuvvetlerinin karşı karşıya geldiği bu tek karşılaşma, Kuzey Denizi'nde, Norveç'in güneyinde gerçekleşmiştir. Tarihte yalnızca su üstü gemilerinin yer aldığı son büyük deniz savaşı olan Jutland'a yaklaşık 250 gemi katılmıştır. Muharebe beraberlikle sonuçlanmış olsa da Almanya daha az gemi ve asker kaybettiği gerekçesiyle zafer ilan etmiştir. Buna karşılık İngiltere, Alman Açık Deniz Filosu'nun Birinci Dünya Savaşı boyunca bir daha İngiliz suları için ciddi bir tehdit oluşturamaması nedeniyle stratejik bir zafer kazandığını savunmuştur. Ayrıntılı bilgi için bkz. Cartwright, 2025, s. 1, <https://www.worldhistory.org/trans/tr/2-2853/jutland-muharebesi/>

tarafından bizzat kabulü ile başlayan sürecin ardından, telgrafın etkileri Amerika'da özellikle gazeteler yolu ile artmıştır. Halk arasında değerlendirmeler yapılmaya başlanmıştır. Örneğin Milwaukee'deki Journal gazetesi, Zimmermann telgrafının gerçekliğinin kabul edilmesinin ardından, Orta Batı'daki Almanya'nın bir çok dostu arasında duygusal bir tiksinti yaratacağından bahsetmeye başlamıştır. Daha sonra, Chicago Staats-Zetung, Detroit Abent-Post, Cincinnati Volksblatt ve Freie Presse ve St. Louis Amerika gibi gazeteler (bu gazetelerin çoğu daha önce telgrafi sahtekarlık olarak ilan etmişti) durumun gerçekliği karşısında utangaç bir biçimde sessiz kalmışlardır. Daha sonra Amerika genelinde gazeteler, El Paso Times gibi gazetelerde, öfkeli yazılarla duruma tepkiler dile getirilmeye başlanmıştır. Halka Almanya "Entirika bataklığında kıvranan" ülke olarak lanse edilmiş, Sacramento Bee gazetesi ise durumu "haince düşmanlık, sinisi ve iğrenç entrikalar" olarak yazılarına aktarmış ve halkla paylaşmıştır. Vermont'tan Filorida'ya, Oregon'a kadar birçok yazar, editör Zimmermann'ın her yerde duyguları kristalleştirdiği yönünde değerlendirmeler yapmıştır. Springfield(Massachusetts) Republican gazetesi, Amerikan topraklarına yönelik düşmanca bir eylem tehdidinden başka hiçbir şeyin Amerikan halkını bu kadar sağlamlaştıramayacağını söylemiş, Los Angeles Tribune ise bunun pasifizmi söndürdüğünü yazmıştır. Basın bu savaş ihtimallerini her ne kadar körükleyici yazılar ele alsada da ortaya bir gerçeğin çıkması daha önemli olmuştur. Bu da "Amerika artık işin içerisinde ve sonuç olarak savaşmak zorunda kalacağı yere doğru çekilmiştir (Tuchman, 1966, s. 181). Dönemin "Zimmermann Telgrafi" etkisi bu şekilde yönetilmiştir.

Telgrafın tarihi süreci, devletleri ve savaşın sonucunu etkilemesi gibi konuları çalışılmış ve genel itibarı ile süreç bir istihbarat başarısı olarak lanse edilmiştir. Ancak savaş stratejileri, toplum mühendisliği ve istihbarat çalışmaları söz konusu olduğunda akılda tutulması gereken önemli hususlardan biri de açıklanan faaliyetlerin doğruluğu, ana amaçların ve hedeflerin ne olduğudur. Dünya savaşına bakıldığında ise özellikle 1916 yılı sonları ve 1917 yılı başlarında Amerika'nın öncelikle tarafsız güç olarak belirdiği, İngiltere'nin uzayan savaştan metal yorgunluğu yaşadığı görülmektedir. Her iki tarafın da savaşı en kısa zamanda bitirme arzusu vardır. Burada sorulması gereken farklı bir soru ise; Zimmerman Telgrafi istihbarat örgütleri tarafından planlanmış, yönetilmiş, halkların savaşa olan tepkilerini minimize etmek için planlanmış bir çalışma mıdır? Bu soru kazananlar ve kaybedenler açısından ele alındığında ABD'nin savaşa girişinin meşruluğu, haklılığı ve İngiltere'nin en güçlü tarafı müttefik olarak kazanması söz konusudur. Bu soruları tartışmak ve değerlendirmek mümkündür. 2017 yılında BBC Haberleri Güvenlik Muhabiri Gordon Corera da aynı soruları sorarak "Zimmerman Telgrafi neden bu kadar önemliydi?" isimli bir makale yayınlamıştır.

Makale;

"Salı günü, İngiliz istihbaratı için dikkat çekici bir başarının 100. yıldönümü: ancak bu başarı, Amerika Birleşik Devletleri'ni gözetlemeyi ve ardından Amerika'daki kamuoyunu manipüle etmek için üst düzey yetkililerle işbirliği yapmayı içeriyordu.17 Ocak 1917 sabahı, Nigel de Grey, İngiliz şifre çözücülerinin merkezi olan Amirallik binasının 40 numaralı odasındaki patronunun ofisine girdi. Reginald "Blinker" Hall, astının heyecanlı olduğunu açıkça anlamıştı. "Amerika'yı savaşa dahil etmek mi istiyorsunuz?" diye sordu de Grey. Cevap çok açıktı. Herkes Amerika'nın Almanlarla savaşmak için Birinci Dünya Savaşı'na girmesinin çıkmazı kırmaya yardımcı olacağını biliyordu. "Evet, evlat. Neden?" diye yanıtladı Hall. "Elimde öyle bir şey var ki, oldukça şaşırtıcı bir mesaj ve eğer bunu kullanabilirsek işe yarayabilir," dedi de Grey. Bir önceki gün, Almanya Dışişleri Bakanı Arthur Zimmermann, Washington'daki Alman büyükelçisine bir mesaj göndermişti. Mesajda, daha sonra Bletchley Park'ta çalışacak olanların öncülleri olan İngiliz şifre çözücüler tarafından büyük ölçüde çözülmüş bir kod kullanılmıştı. Zimmermann, Meksika hükümetine oldukça sıra dışı görünen bir teklifle yaklaşma talimatı vermişti: Eğer Amerika'ya karşı herhangi bir savaşa katılırsa, Arizona, New Mexico ve Teksas topraklarıyla ödüllendirilecekti. Hall, metni okuduktan sonra, "Bu

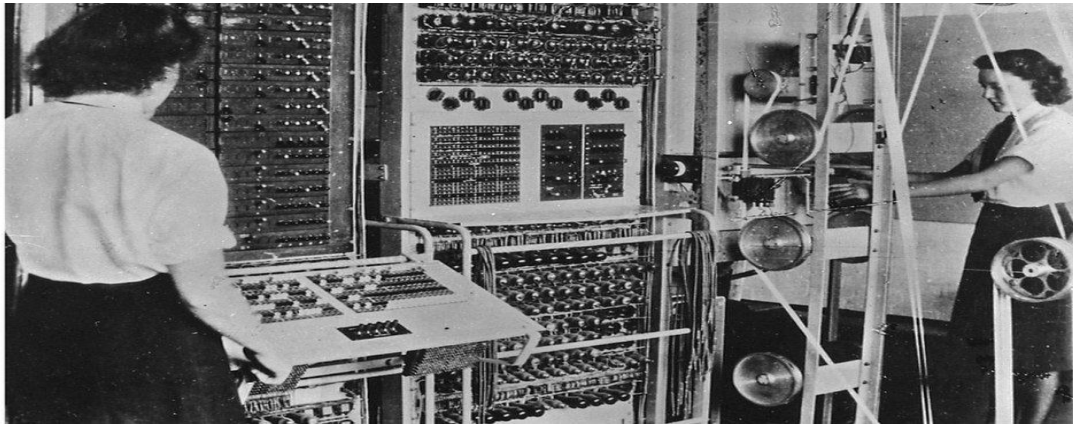
çok büyük bir şey olabilir, belki de savaşın en büyük şeyi. Şimdilik, bu odanın dışındaki hiç kimseye hiçbir şey söylenmeyecek," dedi. Sorunun bir kısmı, mesajın nasıl elde edildiğiyle ilgiliydi. Savaşın başlangıcında, Manş Denizi'nden geçen Alman telgraf kabloları bir İngiliz gemisi tarafından kesilmişti. Dolayısıyla Almanya mesajlarını genellikle tarafsız ülkeler aracılığıyla şifreli olarak gönderiyordu. Almanya, ABD Başkanı Wilson'ı iletişim kanallarını açık tutmanın savaşı sona erdirmeye yardımcı olacağına ikna etmişti ve bu nedenle ABD, Berlin'den Washington'daki büyükelçiliğine Alman diplomatik mesajlarını iletmeyi kabul etmişti. Zimmermann Telgrafı olarak bilinecek olan mesaj, 16 Ocak Salı günü saat 15:00'te şifreli olarak Berlin'deki Amerikan Büyükelçiliğine iletilmişti.

Amerikan büyükelçisi bu kadar uzun bir mesajın içeriğini sorgulamış ve mesajın barış önerileriyle ilgili olduğu konusunda güvence almıştı. O akşam, başka bir Avrupa ülkesinden ve ardından Londra'dan geçerek Washington'daki Dışişleri Bakanlığı'na iletili. Oradan, nihayet 19 Ocak'ta Alman büyükelçiliğine ulaşacak, orada şifresi çözülecek, yeniden şifrelenecek ve ticari bir Western Union telgraf ofisi aracılığıyla Meksika'ya gönderilecek ve aynı gün oraya ulaşacaktı. İngiltere'nin şifre çözücülerini, müdahale yetenekleri sayesinde, mesajı hedef alıcılardan iki gün önce okuyabiliyorlardı (ancak başlangıçta mesajın tamamını okuyamadılar). ABD'ye saldırmakla ilgili şifreli bir mesaj, ABD diplomatik kanalları aracılığıyla iletili. Britanya, ABD'yi ve diplomatik trafiğini gözetliyordu (ki bu uygulamaya önümüzdeki çeyrek yüzyıl boyunca devam edecekti). Bu telgraf, istihbarat açısından son derece değerliydi ve Amerika'yı savaşa katılmaya ikna etmek için kullanılabilirdi. Peki Britanya bunu nasıl kullanabilirdi ki? Bunu yapmak hem Alman şifrelerini kırdıklarını hem de müttefiki olmayı umduğu ülkeyi casusluk yaparak elde ettiklerini ortaya çıkaracaktı. Hall, ne yapacağına karar verene kadar tüm kopyaları masasında kilitli tuttu ve geri kalanların deşifre edilmesini istedi. Londra, Almanya'nın sınırsız denizaltı savaşı yürütmesinin -ticaret gemilerine saldırmasının- Amerika'yı savaşa çekmek için yeterli olacağına inanıyordu. Ek bir desteğe ihtiyaç duyulabileceğine dair işaretler ortaya çıktığında, Zimmermann Telgrafı'nın devreye sokulmasına karar verildi. 40 numaralı oda, bağlantılarından birinden ABD'den Meksika'daki Alman büyükelçiliğine gönderilen herhangi bir şeyin bir kopyasını temin etmesini istedi. Bu da telgrafın bir başka kopyasının elde edilmesini sağladı. Bu durumda Britanya, mesajı bu şekilde ele geçirdiğini iddia ederek, dost ülkelerini gözetlediğini itiraf etme sorunundan kurtulabilirdi. Britanya ayrıca Amerikalıları, mesajın onları savaşa çekmek için uydurulmuş bir hile olmadığına ikna etmek zorundaydı. Sonunda ABD, Western Union telgraf şirketinden kendi kopyasını elde etti ve De Grey daha sonra Londra'daki ABD büyükelçiliğinde bir temsilcinin önünde bizzat şifresini çözdü. Bu, teknik olarak tüm tarafların şifrenin ABD topraklarında çözüldüğünü iddia edebileceği anlamına geliyordu. Başkan Wilson, ayrıntıları öğrendiğinde "Aman Tanrım" dedi. Zimmermann Telgrafı'nın tek başına Amerika'yı savaşa soktuğunu iddia etmek fazla iddialı olurdu. Bu konuda Almanya'nın sınırsız denizaltı savaşı politikası daha büyük paya sahip. Ancak telgraf, Amerikan kamuoyunu askerlerini Avrupa'ya savaşa göndermeleri gerektiğine ikna etmek açısından faydalı oldu. Telgraf, politika değişikliği için mükemmel bir gerekçe oluşturmuş ve bazı şüpheciyi ikna etmişti. Birçok kişi bunun, Birinci Dünya Savaşı'nda İngiltere için elde edilen en büyük istihbarat zaferi olduğuna inanıyordu. Bu aynı zamanda iletişimlerin engellenmesinin potansiyel etkisine dair erken bir işaret ve gerçek hikayeyi bilen az sayıdaki İngiliz ve Amerikalı yetkili, bu yeteneklerini geliştirmeye başlarken bu dersten mutlaka ders çıkarmaya kararlıydı. Telgraf daha sonra Amerikan basınına sızdırıldı ve 1 Mart 1917'de genel bir şaşkınlıkla yayınlandı (İngiliz manipülasyonu gibi rahatsız edici soruları önlemek için İngiliz yerine Amerikan Gizli Servisi'ne atıfta bulunuldu). Zimmermann'ın mektubu kendisinin gönderdiğini doğrulama gibi tuhaf bir hareket yapmasıyla geriye kalan tüm şüpheler ortadan kalktı. Bir ay sonra Amerika savaşa girmişti." (Corera, 2017, s. 1).

Her iki devletin de çıkarına olduğu aşikâr olan Amerika'nın savaşa İngiltere safında girişi tek bir nedene bağlanamayacak kadar elbette önemli bir karardır. Ancak burada üzerinde dikkatle durulması gereken iki husus vardır. Birincisi istihbarat teknolojileri, ikincisi kamuoyu gücüdür. Birinci adımda istihbarat savaşlarında önemli bir avantajı, uzmanları ve teknolojik üstünlükle yakalayan İngiltere'nin savaş psikolojisini, kendi lehine yönetme üstünlüğü kazanmasını sağlamıştır. İkinci adımda ise bu istihbarat üstünlüğü devletlerin halkı bilgilendirme, manipüle etme, taraftar kazanma, savaşı destekleme planlarında işe yaramış ve iç cephelerinde muhtemel savaş karşıtlığı ve ayrılık tehlikesi bertaraf edilmiştir. Olayın ilginç bir yanı ise, ABD halkının Zimmermann telgrafına öncelikli olarak mesafeli yaklaşması ve inanmama eğilimleri olsa da Zimmermann'ın bizzat bu telgrafi onaylaması, Amerika gazetelerinde çıkan güçlü, savaş yanlısı yazılar da İngiltere'nin oldukça işine gelen bir durum olmuştur.

Bu süreç bir istihbarat başarısı ve faaliyeti midir? sorularının sorulmasına sebep olan iki ana konu ise, telgrafın gazetelere sızdırılması ve Zimmermann'ın bizzat bu başarısız girişimini kabul etmesi olmuştur. Elbette konu üzerine birçok fikir üretilebilir ancak eldeki verilerden hareketle bu çalışmanın toplum mühendisliği ve istihbarat çalışmalarının etkileşimli yönleri ile değerlendirmeye açık olduğudur. Söz konusu bilginin elde edilmesi istihbaratın işlevselliğini ortaya koyarken, hassas bilgi-belgelerin sızdırılması-paylaşılması ve gazetelerin savaş yanlısı yazıları toplum mühendisliği amaçlarına hizmet etmiştir. Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere bu paylaşımlı partnerliklerini savaş şartlarında devam ettirme politikalarını benimsemişlerdir.

Bu istihbarat paylaşımları zorunlulukların ve karşılıklı çıkar ilişkilerinin sonucu olarak canlı tutulmuş ve 8 Şubat 1941'de (<https://www.nsa.gov/History/Cryptologic-History/Historical-Events/#pre1952-timeline>) Bletchley Park¹³'ta, iki devlet arasındaki iş birliği zenginleştirilerek devam ettirilmiştir (Corera, 2016, s. 1)¹⁴.

Bletchley şifre çözücüleri(Corera, 2016, s.1, <https://www.bbc.com/news/magazine-35491822>)

¹³ Bletchley Park, II. Dünya Savaşı sırasında Hükümet Kod ve Şifre Okulu'nun (GC&CS) merkeziydi. Savaş sırasında orada 10.000'den fazla kişi çalışıyordu ve bunların en az üçte ikisi kadındı. Alan Turing ve Gordon Welchman, kodları indirmek için kullanılan elektromekanik bir cihaz olan Bombe makinesini icat ettiler; Bombe makineleri Wrens (Kraliyet Donanması Kadın Servisi) tarafından kullanılıyordu. Bletchley'e Station X kod adı verildi ve Almanya'da konuşlanmış Boniface adında bir casus, kod çözücülerin gerçek çalışmalarını gizlemek için bir kaynak olarak uyduruldu.

¹⁴ 8 Şubat 1941'in geç saatlerinde dört Amerikalı Bletchley Park'a gittiler. Karartma perdeleri malikaneyi daha da karanlık gösteriyordu. Liderleri Abraham Sinkov'un adıyla anılan Sinkov misyonu olarak bilinen dört kişinin yolculuğu fırtınalı, tehlikeli ve tamamen gizliydi. Onların gelişi, tarihin en uzun soluklu ve zaman zaman tartışmalı istihbarat ittifakının başlangıcını işaret etmiştir.

Sonuç

Birinci Dünya Savaşı dünya tarihi açısından çok önemli bir dönüm noktası olmuştur. Son organik savaş olarak da adlandırılabilir bu savaşta her devletin kendi açısından sarsıcı sonuçları olmuştur. Çalışma içerisinde merkeze alınan konu istihbarat ve kriptoloji çalışmaları olduğu için bu açıdan İngiltere ve Amerika ön plana çıkmaktadır.

Okyanus ötesi faaliyetlerde yer alan “Zimmermann Telgrafi” olayı ise bu sürecin hem istihbari, hem teknolojik hem de toplumsal etkileri ile önemli bir süreci temsil etmektedir.

Öncelikle Almanya'nın bütün telgraf haberleşme hatlarının kesilmesi, Amerika'da sadece ekonomik bir bağ olması ile Alman fabrikasına verilen özel izinle Almanya'dan telgraf alabilmesi sürecin birinci adımı olmuştur. Bu telgraf, Berlin'den Washington üzerinden Meksika'daki Alman temsilcisine gönderilmiştir.

İngiltere her ne kadar, Almanya'nın sınırsız denizaltı savaşı yürütmesinin -ticaret gemilerine saldırmasının- Amerika'yı savaşa çekmek için yeterli olacağına inansa da ek bir desteğe ihtiyaç duyulabileceğine dair işaretler ortaya çıktığında, Zimmermann Telgrafi'nin devreye sokulmasına karar verilmiştir.

Telgrafın nasıl elde edildiği, Amerika'nın gözetlendiği, ABD Atlantik kablolarının dinlendiği durumları da bertaraf edilerek yapılan değerlendirmeler sonucunda Amerika'ya ulaştırılan bu telgraf göz ardı edilemeyecek kadar tehlikeli bir durumu göstermiştir. Meksika'nın Almanya tarafında savaşa girmesi istendiği gibi Amerika'nın bazı eyaletlerinin de Meksika'ya vaad edilmesi ciddi bir savaş sebebi olarak algılanmıştır. Bu telgrafla tarafların netleşmesi, Almanya'nın tehlikeleri hamlelerinin dozunun artması ABD'nin tarafsızlık durumunu derinden etkilemiştir.

İlk başlarda Amerika'da birçok gazetecinin ve Alman-Amerikalıların iftira dediği bu durum, Zimmermann'ın bizzat kabul ettiği bu telgraf ile değişmiştir. Bu telgraf, şifreli bir metin ile kodlanmış, Amerika üzerinden Meksika'ya gönderilmiştir (Tuchman, 1966, s. 179-199). İngiltere'nin 40 numaralı oda istihbaratına yakalanan bu yazışma Nigel De Grey ve ekibi tarafından istişare edilmiş, çözülerek Amerika'nın değerlendirmesine sunulmuştur. Bir sayfa rakamsal metinden oluşan bu telgraf dönemin kriptografi çalışmalarına ışık tutmuş, gün yüzüne çıkarılmış ve kamuoyu ile paylaşılmış olması hasebi ile çok önemli bir yere sahip olmuştur. Bizzat ABD ulusal arşivinde açık erişimle paylaşılan bu telgraf dünya dengelerinin ne kadar hassas çalışmalarla değişebildiğinin bir örneği olarak tarihteki yerini almıştır.

Telgrafın bir teknolojik üstünlük hamlesi ile ele geçirilmesi İngiltere adına önemli bir başarı olsa da, uluslararası hukuk, müttefiklik gereklilikleri açısından İngiltere ve Amerika arasında bir dinleme muğlaklığının da varlığının kanıtı durumdadır. Diplomatik bir krize yol açmadan bilginin paylaşılması da siyaset ve diplomasi açısından önemli bir örnek olarak değerlendirilebilir. İngiltere yumuşak bir geçişle bu bilgi paylaşımını diplomatik bir krize sebep olmadan gerçekleştirebilmiştir. Bu sayede İngiltere, telgrafın tespiti ve paylaşımı, sadece kamuoyu tüketimi için oluşturulmamış, aynı zamanda İngiliz şifre çözme örgütünde çalışanlara da içsel olarak aktarılmış ve kendi örgütlerinin kökenlerine dair kullanışlı bir iç anlatım sağlamıştır.

Bu telgrafın bir de farklı bakış açılarına sahip değerlendirmeleri olmuştur. Ortaya atılan bazı görüşlerde, Zimmermann olayında, başından sonuna kadar bir toplum mühendisliği çalışması olarak ele alınabilir mi sorusu sorulmuştur. İstihbarat faaliyetlerinin bir yanının da toplumsal algı yönetimi olması ile telgraf sürecinin bu açıdan da değerlendirilmesi üzerinde durulmuştur. İngiltere'nin illegal dinlemeleri, telgraf takipleri, istediği bilgiyi istediği zamanda istediği devletlerle paylaşması, ABD'nin savaşa girişinin savaşı İtilaf bloğu adına bitirebileceğinin bilinmesi gibi gerçekler bu telgrafın yönlendirme istihbarat faaliyeti olabileceği ihtimalini doğurmuştur. Her ne kadar İngiltere ve Amerika'nın savaş stratejisi olarak ifade edilse de telgrafın sahte olmaması, Zimmermann tarafından bizzat gerçekliğinin onaylanması durumu toplum mühendisliği yanı sıra da savaş

ihtimalini körükleyecek bir tehdit olduğu gerçeği kabul edilmiştir. Ama yine de telgraf ve içeriği doğrulansa da Amerika için savaşa giriş kararı alacak kadar büyük bir tehdit midir sorusu da önemlidir. Zira Meksika Amerika'ya savaş ilan etse bile ne kadar etkili olur, Amerika'yı sarsacak gücü var mıdır? soruları önemlidir.

Dolayısı ile burada İngiltere'nin istihbarat başarısı, kod kırıcılar ve İngiltere-Amerika bilgi paylaşımı savaşa giriş akışını yönlendirse de Amerika'nın savaşa girme kararı sadece Zimmermann telgrafına bağlanabilecek kadar dar bir çerçevede açıklanamaz. Casusluk, halkları yönlendirme, propaganda, toplum mühendisliği ve haber alma teknolojilerinin de savaşı olan Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünya, savaş teknolojileri ve çeşitleri açısından büyük bir değişime sahne olmuştur. "C Power" olarak adlandırılan kriptoloji ve etkisi, gelecek savaş teknolojilerinin ne denli kritik öneme sahip olabileceğini kanıtlamıştır.

References

- Bingöl, S. (2022). Osmanlı Devleti'nde kriptografik uygulamalar ve kod defterleri. *SDÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (56), 113–129.
- Cartwright, M. (2025). *Jutland Muharebesi: Birinci Dünya Savaşı'nın en büyük deniz muharebesi* (H. Koçhan, Çev.). World History Encyclopedia. 4 Haziran 2026 tarihinde <https://www.worldhistory.org/trans/tr/2-2853/jutland-muharebesi/> adresinden erişilmiştir.
- Christensen, C. (2011). [Review of the book *World War I*, by P. Gannon]. *Cryptologia*, 35, 282–288.
- Churchill, W. S. (1923). *The world crisis, 1911–1918* (Vols. 1–2). Charles Scribner's Sons.
- Corera, G. (2016). How the British and Americans started listening in. *BBC News*. 12 Şubat 2026 tarihinde <https://www.bbc.com/news/magazine-35491822> adresinden erişilmiştir.
- Corera, G. (2017). Why was the Zimmermann Telegram so important? *BBC News*. 12 Şubat 2026 tarihinde <https://www.bbc.com/news/uk-38581861> adresinden erişilmiştir.
- Czak, S. (2019, 19 Şubat). Room 40. İçinde *1914-1918-online: International encyclopedia of the First World War*. 10 Ekim 2026 tarihinde <https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/room-40-1-1/> adresinden erişilmiştir.
- Friedman, W. (1958, Eylül). *Friedman's lecture on the Zimmermann telegram at the semiannual meeting of Crypto-Mathematics Institute* [Konferans metni]. 11 Şubat 2026 tarihinde <https://media.defense.gov/2021/Aug/19/2002835293/-1/-1/0/FRIEDMAN-ZIMMERMANN-TRANSCRIPT.PDF> adresinden erişilmiştir.
- Gannon, P. (2020). *Before Bletchley Park: The codebreakers of the First World War*. The History Press. 11 Ocak 2026 tarihinde <http://www.paulgannonbooks.co.uk/styled-3/files/page3-intro-edited-for-web.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Iordanou, I. (2022). The secret service of Renaissance Venice: Intelligence organisation in the sixteenth century. *Journal of Intelligence History*, 21(3), 251–267.
- Kahn, D. (1973). *The codebreakers: The story of secret writing*. Macmillan.
- Karataş, M. E. (2025). Birinci Dünya Savaşı öncesinde İngiltere'deki Alman casusluk endişesiyle şekillenen İngiliz istihbaratı: Spymania ve istihbarat. *Savunma ve Güvenlik Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 189–210.
- National Archives and Records Administration. (1917, 19 Ocak). *Zimmermann telegram as received by the German Minister to Mexico* [Record Group 59, Series: Central Decimal Files, File Unit: 862.20212/69–862.20212/88; National Archives Identifier 302025]. 9 Ocak 2026 tarihinde <https://catalog.archives.gov/id/302025?objectPage=5> adresinden erişilmiştir.
- National Security Agency/Central Security Service. (2025). *Cryptologic history: Historical events* [Web sayfası]. 11 Ocak 2026 tarihinde <https://www.nsa.gov/History/Cryptologic-History/Historical-Events/#pre1952-timeline> adresinden erişilmiştir.
- Rinke, S. (2014). Zimmermann telegram. İçinde *1914-1918-online: International encyclopedia of the First World War*. 12 Şubat 2026 tarihinde <https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/zimmermann-telegram/> adresinden erişilmiştir.
- Singh, S. (2002). *The code book*. Delacorte Press.
- Soyaliç, S. (2005). *Kriptografik hash fonksiyonları ve uygulamaları* [Yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi].

-
- Sunar, B. (2014). Britanya İmparatorluğu'nun büyük stratejisinde telgraf ağlarının önemi (1837–1914). *Elektronik Siyaset Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 5(1).
- Şen, Ş. (2006). *İndirgenmiş SPN (Substitution Permutation Network) algoritması için lineer kriptanaliz uygulaması* [Yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi].
- Tuchman, B. W. (1966). *The Zimmermann telegram*. Macmillan.

ETHICAL DECLARATIONS

Research and Publication Ethics

The author(s) declare that this manuscript is an original work prepared in accordance with the principles of scientific research and publication ethics. The manuscript has not been previously published and is not currently under consideration for publication elsewhere.

All sources used in the preparation of this study have been properly cited and referenced. The author(s) confirm that the work contains no plagiarism, fabrication, falsification, or manipulation of data. The research findings are presented honestly and transparently in accordance with the principles of academic integrity.

Author Contributions

All authors have significantly contributed to the conception, design, analysis, and preparation of the manuscript. All authors have read and approved the final version of the manuscript and agree to its submission and publication.

Conflict of Interest

The author(s) declare that there is no conflict of interest regarding the publication of this manuscript.

Funding

This research did not receive any specific grant, financial support, or funding from any public, commercial, or non-profit funding agencies.

Artificial Intelligence (AI) Usage Disclosure

During the preparation of this manuscript, artificial intelligence tools may have been used solely for limited purposes such as language editing, translation assistance, and stylistic improvement. Any AI-assisted translations or language corrections were carefully reviewed and verified by the author(s). Artificial intelligence tools were not used to generate the core scientific content, research design, analysis, or scholarly conclusions. All academic responsibility for the content of the manuscript rests entirely with the author(s).

Copyright and Permissions

The author(s) confirm that all necessary permissions for copyrighted materials have been obtained where required and that the manuscript does not violate any intellectual property rights.

Author Approval

All authors confirm that they have read and approved the final version of the manuscript and consent to its submission and publication.

ETİK BEYANLAR

Araştırma ve Yayın Etiği

Yazar(lar), bu makalenin özgün bir çalışma olduğunu ve bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak hazırlandığını beyan eder. Makale daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olup başka bir dergide değerlendirme sürecinde değildir.

Çalışmada kullanılan tüm kaynaklar akademik kurallara uygun biçimde atıflanmıştır. Yazar(lar), çalışmanın intihal, veri uydurma, veri tahrifi veya manipülasyon içermediğini; araştırma bulgularının bilimsel dürüstlük ilkelerine uygun şekilde sunulduğunu beyan eder.

Yazar Katkısı

Tüm yazarlar çalışmanın tasarlanması, yürütülmesi, analizi ve makalenin hazırlanmasına önemli ölçüde katkı sağlamıştır. Tüm yazarlar makalenin son hâlini okuyup onaylamış ve yayımlanmasını kabul etmiştir.

Çıkar Çatışması

Yazar(lar), bu makalenin yayımlanmasına ilişkin herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan eder.

Finansal Destek

Bu araştırma herhangi bir kamu kurumu, ticari kuruluş veya kâr amacı gütmeyen kuruluş tarafından finansal olarak desteklenmemiştir.

Yapay Zekâ Kullanım Beyanı

Makalenin hazırlanması sürecinde yapay zekâ araçlarından yalnızca dil düzenleme, çeviri desteği ve anlatım iyileştirmesi amacıyla sınırlı ölçüde yararlanılmış olabilir. Yapay zekâ araçları tarafından yapılan çeviri ve dil düzenlemeleri yazar(lar) tarafından dikkatle kontrol edilmiştir. Yapay zekâ araçları çalışmanın bilimsel içeriğinin, araştırma tasarımının, analizlerinin veya akademik sonuçlarının oluşturulmasında kullanılmamıştır. Makalenin içeriğine ilişkin tüm akademik sorumluluk yazar(lar)a aittir.

Telif Hakları ve İzinler

Yazar(lar), telif hakkı gerektiren materyaller kullanılmışsa gerekli izinlerin alındığını ve çalışmanın herhangi bir fikrî mülkiyet hakkını ihlal etmediğini beyan eder.

Yazar Onayı

Tüm yazarlar makalenin son hâlini okuduklarını, onayladıklarını ve yayımlanmasını kabul ettiklerini beyan eder.